سبيل
الكل فى سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ○ 12 Ağustos 1977,
Siyasî, edebî, tarihi, ilmî haftalık gazete ○ 26 Şaban 1397,
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 85 / BEŞ LİRA / BİR DM.

Meclis'de en fazla sandalyeye sâhib olmasına rağmen Ecevit'in hayâlciliği ve antidemokratik tutumu yüzünden hükûmet olamayan

CHP'DE YİNE CADI KAZANI KAYNIYOR!..

OKUYUCULARIMIZLA hasbihal

Gecikmeler...

Muhterem okuyucularımız,

Son zamanda, bâzı kardeşlerimizden «filân kadar zaman önce abone bedelini göndermiş bulundukları halde hâlâ gazetelerinin kendilerine gelmeye başlamamasından» şikâyet eden mektublar almaktayız. Bize gelen mektublar içinde ağırlık taşıyan ve ekseriyetle şikâyet edilen bir husus olması sebebiyle bu haftaki sohbetimizde abone irsâlâtındaki bu gecikmelere temas etmek istiyoruz.

Evvelcede birkaç kere, SEBİL'imizin abonelerinin çokluğundan doğan bâzı aksaklıklara temâs etmiş ve bunların sebeplerini izâh eylemeye çalışmıştık. Bu gibi umûmi aksaklıklar dışında bir de gazetemize yeni abone olan kardeşlerimizin gazetelerinin gönderilmesine geç başlanılması gibi bir aksaklık mevzuu bahistir. Fakat bu daha ziyâde devre başlarında ortaya çıkmaktadır. Zira bir devre başına abonelerimize bâzı yakınlarını da ikná ederek gazetemize abone yapmaları hususunda ricâda bulunduğumuz ve bu maksatla kullanmaları için kendilerine fazladan posta çeki havâle kâğıdı gönderdiğimiz mâlûmdur.

Bu sebeple devre başlarında sizler gibi gayretli ve SEBİL'imizin hâhişkâr (çok arzulu) okuyucularının çalışması neticesinde idarehânemize normalin çok fevkinde abone müracaatları vâki olmaktadır. Kadromuz böyle istisnâi durumlara göre teşkil olunmayıp, normal zamanlara göre ayarlanmış bulunduğundan böyle hallerde yeni müracaatların kartlarının hazırlanması ve sâir muamelelerin îfâsı bir hayli zaman aldığından gecikmeler vâki olmaktadır. Gazetemize eskiden beri abone olanlar için onların yeniden kayıt mevzuubahs olmadığından böyle bir aksaklık vâki değildir. Ama yeniler...

Ancak yeni aboneler bu durumu bilmediklerinden derhal kaleme sarılıp mektub yazarak «Ben abone bedelini falan zaman gönderdiğim halde gazetem bugüne kadar gelmemiştir?» gibi haklı bir şikâyetle fazla bir masraf ve eziyete katlanmaktadırlar. Halbuki biraz sabredecek olsalar, mektubları veya havaleleri —doğru yazılmış bir adresi ihtiva etmek şartıyla— elimize geçtiği takdirde gazeteleri mutlaka gönderilecektir.

Bu iş için postadaki gelip gitmeleri ve yazılmak için sıra beklemeyi de hesaba katarsak bu gibi devre başlarında nihâyet bir aylık âzâmi gecikmeyi mâzûr görmeniz gerekmektedir. Aksi halde bizim mevcud abone personelini bir misli artırmamız isâb eder ki, nihayet altı ayda bir karşılaşılan iş kesâfetini ölçü olmaktaki isâbetsizliği takdîr buyurursunuz.

Eğer bu âzâmi müddetten daha fazla bir gecikme vâki olur ise onu derhal bildirmek lâzımdır. Bir de bu gibi abone devre başları dışında, bu kadar bile beklemeyi ihtiyar etmeyip, bizi zamanında haberdâr eylemelisiniz.

Bizim dert ve külfetlerimize daha ziyâde vefâkâr abone okuyucularımızın muhatap olduğu meydandadır. Nazımız —tabii olarak— hep onlara geçmektedir. Bununla beraber biz de arada sırada bu gibi vefâkar ve fedâkar okuyucularımıza ufak tefek hediyeler sunarak gönüllerini almak arzusunu taşımaktayız. Meselâ gelecek hafta sizlere yanda resmini gördüğünüz «Besmele-i şerîfe'den anahtar sûretinde terkîb edilmiş» bir levha takdim edeceğiz. Bundan sonra da inşallah evvelce vaad ettiğimiz gibi bâzı hüsn-ü hatt örneklerine sıra gelecektir.

Allahın selâmı, rahmeti, bereketi ve âtıfeti bütün saltanat ve ihtişamiyle üzerinde karargir (karar kılmış, yerleşmiş) olsun, aziz ve sevgili okuyucularımız!.

Sebil

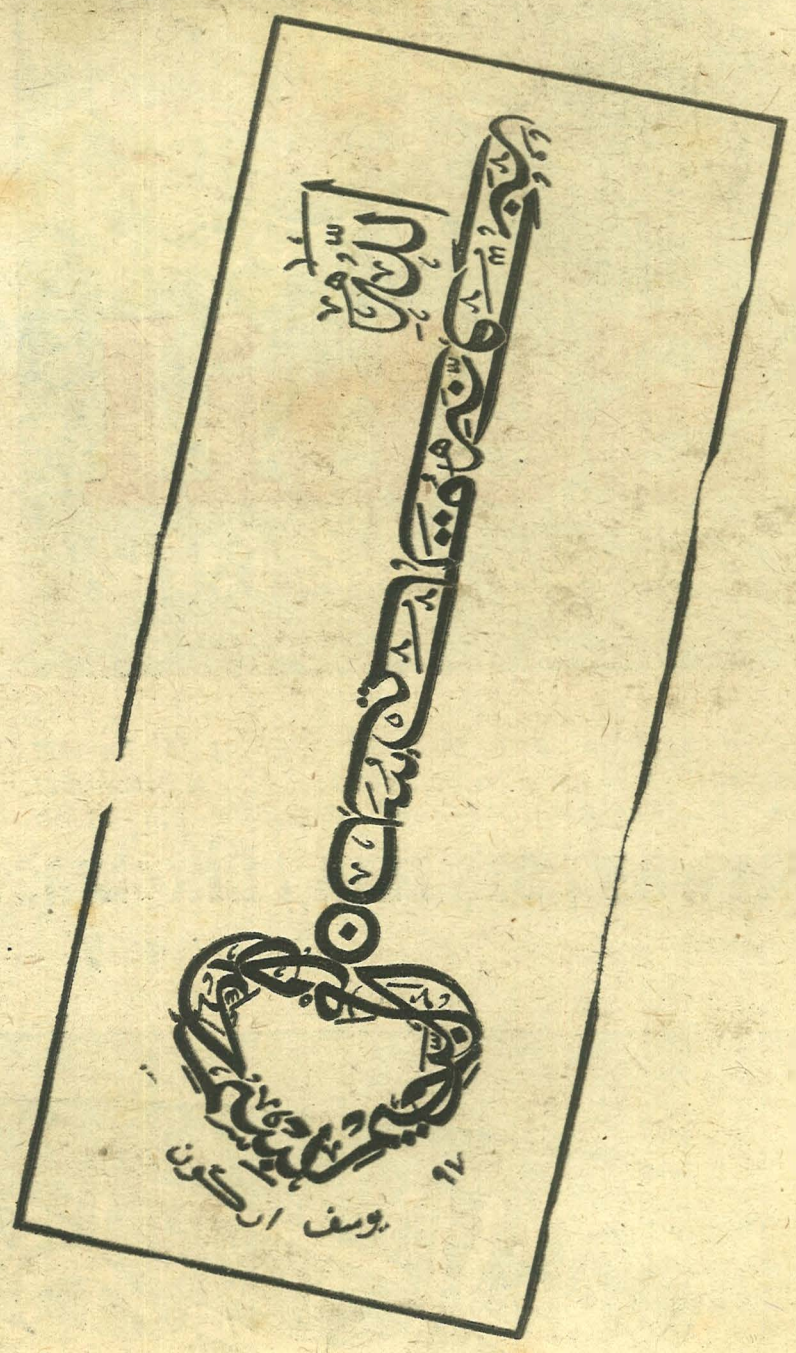

Gelecek hafta dört renkli posterini bekleyinh

BİR CİLD DAHA ÇIKTI

GAZETEMİZ SEBİL'İN ÜÇÜNCÜ ALTI AYLIK NÜSHALARINI BİRARAYA GETİREN (2/1) NUMARALI YENİ CİLDİ HAZIRLANMIŞ BULUNMAKTADIR. 150 LİRA MUKABİLİNDE OKUYUCULARIMIZ SEBİL YAYINEVİ'NDEN TEMİN EDEBİLİRLER.

AYRICA CİLD KAPAKLARI DA OKUYUCULARIMIZIN İSTİFADESİNE SUNULMUŞTUR. BEHERİ 30 LİRADIR

POSTA İLE İSTEME ADRESİ:
SEBİL YAYINEVİ P.K. 809
İSTANBUL

başyazı

Müteveffa Makarios'un Müslüman (!..) dostları...

Kadir Mısıroğlu

Bir kimsenin kendi iradesi ile «dost» ve hatta «düşman» ittihaz ettiği kimseler, doğrudan doğruya veya tersinden onun kendi şahsiyetini ifade ederler. Bu sebebledir ki; İslâm'da muhabbet ve husûmeti isabetle tevcih etmek, ehemmiyetli bir mes'ele teşkil eder. Bunun, islâmi edep ve şuurdan, itikada kadar uzanan ve şumûllenen bir manası vardır.

Hal böyle iken, şu günlerde vefat eden hunhar İslâm düşmanı, Kıbrıs Başpiskoposu Makariyos için bir kaç günlük «resmi yas» ilân eden bir kısım devletlerin arasında «Mısır, Suriye» ve «İran» gibi sözde müslüman bazı ülkelerin de yer almış bulunması, imanlı zümrenin mâşerî vicdanını elemle sızlatmıştır. Üstelik; bunlar, yüce İslâm Dini'nin, ölenin arkasından yas tutmayı şiddetle men eylemiş bulunmasına da aldırış etmeyerek, bu vâdide Yunanistan'ı bile geçmişlerdir. O Yunanistan ki; bu vesile ile Makariyos'u tekrimden ziyade, Kıbrıs mevzuunda yeni bir propaganda vesilesi elde etmenin şuuruyla hareket etmektedir. Ne yazık ki, bu sözde müslüman devletler, ondan da ileriye giderek, bu yası daha uzun bir müddetle sürdürmek kararı almışlardır. Ajansların bildirdiğine nazaran müteveffa Makariyos için Mısır yedi, Suriye sekiz ve İran ise, üç gün resmen yas tutacaktır.

Kıbrıs'ta pek çok müslümanın kanının akmasına sebep olmuş bulunan bir papazı, vefatını müteakip resmî bir yas ile tekrim etmek isteyenler arasında bu müslüman(!..) devletlerin de bulunması, Bab-ı âdinin birçok kalemşörüne, İslâm ve onun tabii bir neticesi olan kardeşliğin aleyhinde ileri geri yazıp çizmeye vesile addedilmiştir. Halbuki Mısır, Suriye ve İran'ın —hiç şüphesiz halklarını temsil etmeyen— idarecileri eliyle alınmış olan bu karar ile o memleket ahalisini mülzem addetmek ve bunların hareketlerini halk tarafından tasvip edilmiş gibi telakki eylemek mümkün değildir. Zira — bir dereceye kadar Türkiye de dahil olmak üzere — Orta Doğu'daki bütün devletlerde olup bitenleri idare edenlerle edilenler arasındaki aykırılığı görmeden değerlendirmek, son derece hatalıdır. Bu memleketlerde idareler, adı demokrasi de olsa halk namına fakat umûmî istikameti itibariyle onun rağmınadır. Kaldı ki, zikri geçen bu üç müslüman ülkenin müteveffa Makariyos için — hatta Yunanistan'dan ziyade— yas tutması sebepsiz değildir. Bunun, Türkiye'nin yakın tarihi, bu tarih içindeki idarî hatalar müterâfik kusurlar ve dış düşman faaliyetleri ile alâkalı, pek girift sebebleri vardır.

Kısaca ifade etmek gerekirse şunu söyleyebiliriz ki, Mısır, İslâm Dünyası'nı parçalayıp yutmak isteyen İngiliz emperyalizminin Türkiye'den sonraki en büyük hedefi olmuştur. Zira bu ülke, İslâm Dünyası'nda Türkiye'den sonra başı çekmek ihtimali olan yegâne ülke idi.

19. asır dünya yahudilerinin derlenip toparlandıkları bir asırdır. Öteden beri oturmakta bulundukları teneke mahallelerinden çıkarak büyük şehirlerin merkezlerine, taşınmışlardı. Bu suretle siyasî ve iktisadî mahfellerde söz sahibi olmaya başlamışlar, bununla birlikte Filistin'i ele geçirerek burada bir devlet kurma yolunda çalışmaya koyulmuşlardır. Bunu sağlamak için zamanın en büyük gücü olan İngiliz İmparatorluğunun arkasına saklanmayı plânladılar. Zira bu ülke gerçekleştirdiği «sanâyi inkılâbı» sebebiyle «hammadde» ve «pazar» ihtiyacı içinde kıvranmakta ve emperyalizme yönelmiş bulunmaktaydı. O'na bâkir Osmanlı topraklarını gösterip iştihasını kabartmak yoluna gitmişlerdir. Geniş petrol yataklarına sahib bulunan Arab Yarımadası'nı ele geçirmek için evvelemirde bu bölgedeki Türk nüfuz ve hâkimiyetine son vermek gerektiği âşikârdı. Bunun için Arab âlemi'nde Türk düşmanlığı istikametinde bir hareket başlatılırken buna medar olacak bir takım temel unsurlara ihtiyaç hissedilmişti. Bu da Arab asabiyet-i ırkıyesi olacaktı.

İşte bu maksadla bir taraftan Türkiye'de, Arablarda bir takım aksülamelleri davet etmesi tabii olan «İttihat ve Terakki» Partisinin iktidar ve idaresi gerçekleştirilirken diğer taraftan da, Arab Alemi Türkiye'ye karşı bir başkaldırmaya imâle edilmekte idi, Arablar arasından nüfus ve iktisadî durumu itibariyle en kuvvetli gözüken Mısır'ın, liderlik istikametinde gururunu okşamak ve onun başı çekmesini sağlamak bu yolda atılacak en emin adımdı. Bu sebeple İngilizler Yahudi senaristlerin yazdığı bir oyunu sahneliyerek çoktan ele geçirmiş bulundukları Mısır'da entelijanslarının en büyük karargâhını kurdular. «Gread Egytion» yani Büyük Mısır hayali ile o memleketin münevverlerini kısa zamanda teshir edebildiler.

Bunu gerçekleştirebilmek için Türkiye'yi hiç şüphesiz alabildiğine kötülemek mecburiyeti vardı. Bu maksadla giriştikleri propagandayı halka indirmek ve alt tabakada yerleştirebilmek imkânını bulamadılarsa da — bizdeki gibi — yarı münevverleri istedikleri kalıba dökmekte güçlük çekmediler. Bu neticenin husulünde — yine hiç şüphesiz siyonist mahfellerden aldığı ilhamla yürüyen — Türk idarecilerinin de rolü olmuştur. Ancak, hammadde ve pazar iştihaları nihâî yahudi emelleri Sâikasıyla alabildiğine kabartılmış bulunan İngilizlerle, artık onlara rakip bir duruma yükselmiş bulunan Almanlar arasındaki çekişme bir cihan harbine müncer olup da O, büyük ve azametli devletimiz parçalandığında O'nun iki ayrı parçasını teşkil eden «Mısır» ile «Anadolu» üzerindeki insanların okumuş kısmı bu düşman telkin ve faaliyeti neticesinde tamamen garba tevcih edilmiş bulunuyorlardı. Ancak bu müşterek vasıflarına rağmen birbirlerine karşı da alabildiğine ve düşmanca azmettirilmişlerdi.

Bu hissiyatın tezâhürlerine halâ her iki memleket münevverlerinde de rastlamak mümkündür. Türkiye'nin daha dün Birleşmiş Milletlerde istiklâli için çarpışan Cezâyir halkı aleyhine rey kullanarak Fransızları desteklemiş bulunduğu hatırlanırsa, bu hükmümüzün doğruluğu kolayca anlaşılır.

Mısır'ın Arab Alemini kendi liderliği altında birleştirmek istikametindeki neticesiz çalışmaları, ancak ve kısmen Suriye'de bir mâkes bulabilmiştir. Bunlar siyâsî ve psikolojik sâiklerdeki iştirakler sebebiyle Türkiye aleyhtarlığında daima birlikte hareket edebilmişlerdir. Bu gün bu memleket de aynen Mısır gibi, kendi içinden çıkmış frenklerin sultası altında ve-aşağı yukarı- bir esir hayatı yaşamaktadır.

İran'a gelince O'nun İslâm Dünyası'nda itizal (ayrılık) yolunu tutarak bu Âlemi içten hançerlemeye çalışmasının tarihi oldukça eskidir. Bu istikametteki husûmet ve düşmanlığının ilk hedefi de elbette sün-

(Devam 15. Sayfada)

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«*Müdde-i târih ve vatandır!..*»
Ali Şükrü Bey

"M. Kemâl, kürsüden inerek Ali Şükrü Bey'in üzerine yürüdü,,

Kadir Mısıroğlu

28

İKİNCİ Grupun âteşin hatiplerinin arka arkaya söz alarak murahhas hey'eti ile hükûmeti sıkıştırması Lozan Müzâkerelerinin hergün bir evvelkisinden daha sert bir üslûba bürünmesini intâç eylemiştir.

Ali Şükrü Bey Merhum, yaptığı konuşmada *İsmet Paşa*'nın bir diplomat olmadığı için birçok mes'elelerde muvaffak olamadığını ve «Mehmedçiğin süngüsü ile kazanılan muazzam zaferin Lozan'da hebâ edildiğini» söylemiş ve Lord Kürzon'un oyunlarına kurban gittiğimizi ifâde eylemiştir. Sözlerine:

«— Bu murahhas hey'etinin sulh mes'eleleri üzerinde sözleri olamaz efendiler.. Artık bunların vazifeleri bitmiştir» diyerek devâm eden *Ali Şükrü Bey*, yeni bir hey'etin teşekkül ettirilmesi lüzûmu üzerinde durmuş, 12 Ada ve Musul Mes'elesi etrâfındaki düşüncelerini uzun uzun anlatmıştır.

Celselerin her gün bir diğerinden daha heyecanlı geçtiğini gören *M. Kemâl Paşa*, 6 Mart günü tekrar kürsüye çıkarak uzun bir konuşma yapmış ve mes'eleyi ağırlığını koyarak halletmek istemiştir. Fakat, umulduğu gibi olmamış, başta *Ali Şükrü Bey* olmak üzere muhâlif meb'uslarla onun arkasında, sert bir münâkaşa ve atışma zuhûr etmiştir.

Sözünü bitirmiş, fakat sorulacak suâlleri cevaplandırmak için kürsüden inmemiş bulunan *M. Kemâl Paşa*'ya karşı söz alan *Ali Şükrü Bey «İsmet Paşa*'nın müttefiklere sunduğu mukâbil sulh projesinin *Lord Kürzon*'un Lozan'dan ayrılmasından evvel değil, sonra verildiğini, hâdisenin *M. Kemâl Paşa*'nın izah ettiği gibi olmadığını, anlaşmaya varılamamış mes'elelerin kapitülasyonlarla malî mes'eleler olduğunu, Musul ile Karaağaç İstasyonu'na âid tekliflerimizin İngilizlerce itiraza uğramadığını» ifâde etmiş ve:

«— *Paşa hazretleri inkıta yoktur diyor. Vardır. Bugün müzâkereyi fiilen açabilmek için evvelemirde Musul'u muvakkaten tâlik, Karaağaç'ı terketmek lâzımdır. Aksi takdirde müzâkereyi açmaya imkân yoktur. Ortada bir proje ve bir hakikat vardır ki, murahhas hey'eti veçhesini Meclis'den alan hükûmetin tâlimatından hariç bir vazifede bulunmuştur. Çünkü Hey'eti Vekile Reisi son almış olduğu telgraf münâsebetiyle bir beyannâme ile inkıta kelimesi telâffuz etmeden avdet etmeleri emrini verdiğini burada söyledi. Müzâkerenin tarz-ı cereyânı itibâriyle ve Hakkı Hâmi Bey'in buyurduğu ve Gâzi Paşa hazretlerinin o tarz ifâdeye göre vermiş oldukları cevap şeklinde değildir.*» 72

Bundan sonra konuşmalar daha da şiddetlenmiş ve karşılıklı atışmalar sûretinde sürüp gitmiştir ki, bunu da o celseyi idâre eden Meclis İkinci Başkanı *Ali Fuad Paşa*'nın hâtırâtından iktibâs ederek dikkatlerinize sunmak istiyoruz:

«Gazi Paşa *konuşurken Meclis'e sinirli bir hava hakimdi.* Mustafa Kemâl Paşa *kürsüyü terketmiyor, suâlleri cevaplandırıyordu. Meb'uslardan bir kısmı, bulundukları yerlerden ayağa kalkıyor ve konuşuyorlardı.*

Bir kısmı da kürsünün etrâfına gelmişler, Gâziye cevap yetiştiriyorlar, suâller soruyorlar, tenkitler yapıyorlardı. Bunlar arasında Ali Şükrü Bey *de vardı. Paşa sözlerini tamamladıktan sonra* Ali Şükrü Bey*'in:*

«— *Ben de söyleyeceğim.*» *demesi üzerine* Gâzi Paşa *hiddetli bir tavırla:*

«— *Bir haftadır söylüyorsunuz, memleketi zarardide ediyorsunuz.*» *demiş ve elleri cebinde olduğu halde asabî bir halde kürsüden inmiş ve:*

«— *Memleketi zarardide ediyorsunuz, maksadınız nedir?*»

Diye bağırarak Ali Şükrü Bey*'in üzerine yürümüştü. Bu sırada Birinci ve İkinci Grup âzâlarından bâzıları Meclis salonunun ortasında birbirlerine bağırmakta olan meb'usların etrâfını almışlardı. Gürültüler, şiddetli ve asabî hareketler oluyordu.* Ali Şükrü Bey:

«— *Kimseyi ithâma hakkınız yoktur.*»

Diye bağırıyor, Sinop Meb'usu Hakkı Hâmi Bey:

«— *Meclis'de emniyet yok mudur?*»

Feryâdını basıyordu.

«— *Meclis her vakit emniyetini muhâfaza eder. Şimdi de vardır. Susunuz, herkes yerine oturun.*»

İhtarıyle müdâhalede bulundum. Ali Şükrü Bey*'in sesi yükseliyordu:*

«— *Emniyet-i şahsiye mefkut (yok) mudur?*»

Emniyet-i şahsiye mefkut olmadığını, herkesin sükûnetle yerine oturmasını, aksi takdirde başka türlü hareket etmek mecbûriyetinde kalacağımı hatırlattım. Lâzistan Meb'usu Ziya Hurşid Bey *mütemâdiyen usûl hakkında söz istiyordu. Sıra onun değildi. Esâsen esas hakkında konuşuluyordu. Bir ara kürsüyü boş bulan* Ziya Hurşid Bey *oraya fırlamış:*

«— *Reis Paşa hazretleri herkes söylediği sözün vatana hizmet olup olmadığını kendisi bilir. Hiç kimseden ders almaya ihtiyâcı yoktur.*»

Diye söze başlamıştı. Kestim ve dedim ki:

«— *Hem emniyet yok diyorsunuz, hem de kürsüye izinsiz çıkıyor, gürültüyü de devâm ettiriyorsunuz. Efendiler, yerlerinize oturunuz. Beni başka türlü tedbirler almaya mecbûr bırakmayınız*» *demiştim.*

Müzâkereler çok ehemmiyetli ve ciddi bir şekil almıştı. Müdâhalelerim artık tesirini göstermiyordu. Gürültülerin çoğalmasından birşey anlaşılamaz olmuştu. Herkes ayakta idi. Riyâset kürsüsünün önünde Birinci ve İkinci Grup âzâlarından çok sinirlenmiş olanlar karşı karşıya ve âdeta iki muhâsım cephe teşkil etmişlerdi. Birbirlerini tehdit ve ithâm ediyorlardı. Bu hâlin biraz daha devâmı, müessif hâdiselere sebep olacaktı. Hattâ birbiri aleyhine tabanca ve sâire istimâline kadar vardırılabilirdi, intizâmı iâde maksadıyla Meclis emniyet memurlarını çağıramazdım, çünkü; müzâkereler gizli idi.

Kürsüden inmiş olan Gâzi *de onlara katılmıştı. Muhakkak bu vaziyeti süratle önlemek icâp ediyordu, ne yapabilirdim?*

Derhal, hatırıma Riyâsetin tarihî çanını iki tarafın ortasına atıp husûle gelecek gürültü ve şaşkınlıktan istifâde etmek gelmişti. Hemen tasavvurumu tatbik ettim. Herkes çanın atıldığı yerden uzaklaşmıştı. Umûmi bir sükûnet ve hareketsizlik hâsıl oldu, ben de bu sâyede müzâkereleri bir ân için tâtile muvaffak oldum.

Müzâkereleri tekrar açtığım zaman hava biraz sükûnet bulmuştu.» 73

Bundan sonra Riyâsete bir kısım takrirler verildiği görülmekle, bunların müzâkeresine geçilmiştir. Takrirlerden bir kısmı, müzâkerenin kifâyetine, bir kısmı da murahhas hey'eti ile ağız birliği etmiş gözüken hükûmet hakkında «*itimat reyi*» mâhiyetindeydi. Neticeten hükûmetin Meclis'in itimadına mazhar olduğu görülmekle berâber İkinci Grup tekmil mensuplarıyla (ki bu celselerde sayılarının 60 civarında olduğu anlaşılmaktadır.) rey'e iştirak etmemişlerdir.

Lozan Müzâkerelerine müteallik bu asabî münâkaşalar ve bunlarda Merhum *Ali Şükrü Bey*'in lider durumunda gözükmesiyle onun nihâyet 20 gün sonra mâruz kaldığı fecî sûikasd hâdisesi arasında bir illiyet kuranlar vardır.

(72) a.g.e. Sh. 286
(73) a.g.e. SH 287—288

BÜYÜK HİZMET

HANIMLARA MÜJDE

İSLÂMÎ TESETTÜRE UYGUN UCUZ, ZARİF, KALİTELİ HER RENK VE BEDENDE MANTO, BAŞÖRTÜSÜ VE PARDESÜLER...

Piyasaya Arzedildi

Toptan satış :
İstiklâl Cd. Deva Çıkmazı
Nu : 7/1 Beyoğlu — İST.
Telf : 49 10 83

Perakende satış mağaazları :
Galeri Kâtip — Fatih
Galeri Zerre — Üsküdar
Zeki Tuhafiye — Erenköy
Saray Mağazası — Kasımpaşa
Doğruyol Konfeksiyon — Pendik

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Bu da'vâ samîmiyyet ister...

İslâm da'vâsı için en tehlikeli ferdin, bu da'vânın adamı olmadığı halde, da'vânın adamı görünmesini beceren kişi olduğuna, geçen yazımızda temas etmişdik. Bu hâliyle de o ferdi, müslümanların içinde bir casus kabûl etmek zarûreti doğuyor. İşte bu i'tibarladır ki, mukaddes ve muazzez dînimiz (şerîatımız) bütün bunları, bize en hikmetli ma'nâlar elinde apaçık bildirmiş; ve münâfığın, kâfirden eşedd oluşunu en umûmi kâidelerden biri hâlinde beyân buyurmuşdur.

Burada hemen idrâk etmemiz icâbeden hakîkat şudur ki; İslâm ve müslümanlar için en tehlikeli varlık olan münâfık, olduğu gibi görünmeyen, göründüğü gibi de olmayan îmansız insandır... Dışı içini, içi ise dışını nakzeden kişi... İşte bu tip insanlar, İslâm ve müslümanlar için ne kadar tehlikeli ve zararlı ise; olduğu gibi görünen ve göründüğü gibi olan müslüman insanlar da, İslâm ve müslümanlar için o kadar fâideli ve emîn...

Fakat maalesef, bu keyfiyetle insanımız alabildiğine azdır. Hatta diyebiliriz ki, en az bulunan insanımız bunlardır. Aslâ unutmıyalım, bu samimiyet, ilk aranılacak ve en başta gözlenilecek vasıf olarak bilinmelidir. Bugün bu samimiyet ve temiz kalblilik olmadığı içindir ki, müslümanların biribirlerine i'timâdı kalmıyor veya istenilen kâmil ma'nâda bir i'timâdın çok uzağında bulunuluyor. Halbuki müslümanları âile, cemaat ve ümmet çapında birbirine bağlayıp kopmaz ve çözülmez saflar hâline getirecek olan kuvvet, denilebilir ki bu i'timaddır. İ'timâd kalmadığı müddetçe, müslümanların biribirleri aleyhinde konuşup, zem ve gıybet hatta iftirâ makinesi hâline gelmekten kurtulmaları da pek zordur.

Binâenaleyh, bugün içinde bulunduğumuz son derece çarpık ve müptezel vaz'iyyetden kurtulmak, maddî imkanlarımızı düzeltmek veya şu ve bu makâma tırmanmak gibi hareketlerle mümkin olacak sanılmamalıdır. Bizim kurtuluşumuz için kapitalizmin, sosyalizmin veya faşizmin temel prensipleriyle beslenen kâideler vaz'etmek, son derece abesdir. Maalesef bugün İslâm münevveri geçinen, veya çarpık «düzenlere» âid bazı ünvan ve diplomaları eline geçiren kişiler, câhil halk ve tecrübesiz talebe muhitleri içinde, bu kabil ecnebî formüllerle zihinleri şartlandırmaktadırlar. Bunun netîcesinde de, İslâm rûhuna tamâmen zıd, vahy menşe'li olmanın nâmütenâhî uzağında bir sürü ecnebî usûlleri, İslâm adına ortalığı istilâ etmekde; ve İslâm'ın kendi öz usûlleri, nerede ise geçmez ve işlemez hâle getirilmektedir.

Bizim için hiç unutulmıyacak en umûmî kâidelerden birisi de, her da'vânın kendi öz usûlleri ve kâideleri üzerinde yürüyeceğidir. İslâmiyet gibi, pekşan sıfatlardan münezzeh bir müessisin nizâmı, o nizâm içindeki usûller hâricinde asla yürüyemez. En son ve ekmel bir şerîat, hiç mümkin midir ki, nasıl yürütüleceği ve nasıl tebliğ edilip nasıl işletileceği hususundaki vâsıtalarla, usûl ve kâideleri de ta'yin ve tesbit etmeyip bunları da tebliğ buyurmamış olsun!..

Aslâ..

Binaenaleyh, bugünün kültür emperyalizmi elinde İslâmî usûllerin (metodların) uzağına düşen müslümanlar, mutlaka kurtulmak ve çalışmalarının semereli olmasını istiyorlarsa, behemehal bütün vâsıta ve usûlleri de, mukaddes Şerîatımızın ta'yîn ve tesbit etdiği şekillerde ele almak mecbûriyyetindedirler. Bunun için de ilk ve baş kânun hâlinde, ferd, âile, cemaat ve ümmet teşkîl eden mü'minler, samîmî bir davranışın, ihlaslı ve açık kalbli bir muâmelâtın sâhibi olmak zorundadırlar. Ferd çapında başlıyacak bu muâmelât, ferdin nefs murâkabesi denilen teftiş sistemine sâhib olmasıyla tahakkuk edecekdir. Ferd, kendi kendisini İslâm'a çalışmak perdesi altında para toplamak makam sâhibi olmak, adam sömürmek, alkış toplamak gibi hallerin uzağında tutucu bir teftîşe sâhib olamazsa, onun, içden çürük, dıştan kuvvetli görünüşü, çok daha tehlikeli netîcelere müncer olacakdır. Herşey ferde bağlı olarak, onun şahsiyetine göre bir âile, bir cemaat ve bir ümmet yapısı ortaya çıkaracakdır.

Bugünün müslümanlarına âid bütün muvaffakiyetsizliklerin ve sürtünüp biribirlerini yemenin temelinde, samimiyetsizlik dediğimiz o iç ve dış arası âhenksizlik yatmaktadır. Bu âhenksizliğin muhatablar tarafından farkedilişi ise itimadsızlığa müncer olup, bu da ferdlerin biribirlerine sıkı sıkıya bağlanmalarına mâni, oluyor. Tabiî bunun neticesinde de, hücreleri arasında irtibât olmıyan bir vücûd gibi dağınıklık ve çözülmüşlük manzarası...

Tekrar ve hulâsaten arzederiz ki; gerçekden kurtulup, izzetli ve efendice yaşanan bir dünyâ hayatına, ferd, âile, cemaat ve ümmet çapında sâhib olmak istiyorsak, buşayabilen müslümanlar olmasını öğrenebilmemizdir.

Bu da'vâ, **kânûn hâkimiyyeti»** diyenlerin, ama samîmiyyetle diyenlerin elinde yürür.

Bu da'vâ, kapitalist, sosyalist, faşist, ateist kültürler arasında şahsiyetini kaybeden; maddeci çevrenin binbir türlü istekleri önünde pul pul eriyen; kalabalıklara adapte olan; para, mal alkış, şöhret ve makam düşkünü samimiyetsizler elinde aslâ yürümez, tam tersine bozulur, hırpalanır, tahrîfe uğrar, berbât olur...

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin EŞ

163'ün pençesinde cezaevinde 7'nci hafta

Kıbrıs'ı yeni piskoposlardan kurtarmak..

S. Muradbeyli

İslâm kanına susamış ve ömrü boyunca bu susuzluğunu gidermek için nice vampirler, (kan içicilere) taş çıkartmış bir -kendi menfi dâvasının kahramanı- alçak insan, nihayet, manevi bakımdan da aynı derekeye yuvarlandı, geçen hafta..

Evet, Kıbrıs Başpiskoposu olunca ortadoksluğun gereği olarak, bilmem kaçıncı Makarios diye yeni bir isimle piskoposluk tâcı giyen Mihail Muskos öldü. Hem de öyle bir ölüm ki; sanki Kıbrıs mes'elesi bu et-kemik yığınına bağlıymışcasına, çoğuna umut ve sevinç hissi verdi. Halbuki kötülerin ölmesiyle kötülükler son bulsaydı, binlerce yıldır kötü insanlar ölüp durmakta olduğuna göre kötülükler de son bulurdu, ama bulmadı!

Gerçekten tarihe yön veren hadiseleri liderler mi istikametlendirirler; yoksa, şartlar mı liderleri ortaya çıkarırlar? Düşünülmeye değer bir husus.. Ve herhalde kabiliyetli insanların, istikametlendirilmeyi bekliyen hadiselerin üzerine gelmesi gibi nâdir tevâfuklar ortaya fevkalâde neticeler çıkarmaktadır. Makarios'un sivrilmesi herhalde böyle bir tevâfukun gerçekleşmiş olmasına bağlıdır. Çünkü Kıbrıs mes'elesi mutlaka bir hal çaresi bekliyorken; Türkiye'nin **Lozan'da Kıbrıs üzerindeki bütün haklarından ferâgat edişini** hatırlamak ve 1950'lerin Hariciye Vekili Prof. Fuad Köprülü'nün ağzından:

«Bizim Türkiye olarak, Kıbrıs diye bir mes'elemiz yoktur» diye akıl almaz bir alâkasızlık sergilemesi karşısında, bu boşluktan faydalanmasını bilen bir kimsenin çıkmasına şaşmamak lâzımdı. İşte bu çıkışı, katranî papaz libasları ve boynundaki ikon'larıyla, karizmatik- tılsımlı bir hava içinde gerçekleştiren kişidir, Makarios!..

Kıbrıs meselesi bir asırlık mesele olup, Makarios bunun son çeyrek yüzyılına damgasını vurmuştur. İtiraf ve teslim etmek gerekir ki, o kendi menfi inanç ve dâvasının yaman bir mücadelecisidir, —bize göre alçak ve kalleş olsa da— Türkiye'ye karşı Yunan megalo - idea'sının, katolikliğe karşı ortodoksluğun, İslâm'a karşı hıristiyanlığın, kapitalist ve komünist emperyalizmlere karşı üçüncü dünya ülkeleri denilen ezilmiş, geri kalmış âlemin ön plânda gelen şahsiyyeti sayılabilecek bir simasıdır. Bugün Yunanistan Afrika'ya açılabildiyse bunu Makarios'a borçludur. Ama, Türkiye'den henüz Afrika'ya giden başkan yoktur. Makarios, diplomaside de muhakkak ki bir çetin ceviz'di.

Ömrü boyunca Kıbrıs'ı Yunanistan'la birleştirmek emelinin adı olan ENOSİS uğrunda mücadele etti ve Enosis'i reddeden anlaşmaların altına imzasını koyduktan hemen sonra dahi kiliseye koşup, Enosis'ın **«böyle mecburen imzalanmış andlaşmalarla bağlanacak bir ideal olmadığını»** müjdeledi. Karşısındaki Türkiye ise bugün elde ettiği bazı avantajlara rağmen makûl olanı, olması lâzım geleni halâ —telâffuz edemiyen değil— bilemiyor, dış güçlerin telkinlerine, direktiflerine açık olduğunu ihsas ettiriyor! Nitekim, bugün **Magosa—Lefkoşe—Omorfo** hattının kuzeyinde fiilî hâkimiyeti elde etmiş olmasına rağmen, hukukî çözüm yolu olarak, en azından **1960'ların Kıbrıs Cumhuriyeti kadar fantastik, hilkat garibesi** ve pratiği olmayan, Rum ve Türk bölgelerinden müteşekkil **iki federe devletçikli bir federal devlet** üzerinde ısrar edip duruyor. İşin daha da tuhafı şu ki, Türkiye'deki İslâmcı siyasî hareket, **İslâm askerlerinin fetheya istirdat ettiği topraklardan çekilmenin İslâm hukukuna aykırı olması yüzünden doğru olmayacağını,** fiilî hâkimiyetimiz altında bulunan yerlerde İstiklâl sahibi bir Türk Devleti ilân etmemizi istediği zaman, dünyanın başka yerlerinden daha ziyade Türkiye'de protestolarla karşılaşıyor,

«— Böyle çağdışı çözüm yollarına karşıyız!» denilerek...

Ama, karşılarındaki papaz Makarios kendilerine çağın içinden, Bizans kilise dehlizlerinden tevârüs ettiği binbir entrika ile kemendler takdim ettikçe de hiç bir çareleri olmayışın şaşkınlığı içinde bocalıyorlar!

Şimdi Makarios yok artık.. Ama sahneden başka Makarioslar eksik olmayacaktır.

Bir darbeyle devrildiği halde, her gittiği yerde kendisine Devlet Başkanlarına mahsus teşrifat (protokol) kaidelerini ısrarla tatbik ederek onun yeniden Kıbrıs'a ve fiilen mevcud olmasa da, **hukuken var olan** Kıbrıs Cumhurbaşkanlığı makamına dönmesine **imkân hazırlayan güç,** Makarios'un şahsından değil, İslâm karşısında işbirliği yapan kuvvet mihraklarından neş'et ediyordu! Bu gerçek dün kavranılamadı, hiç değilse bugün ve yarınlarda idrak edilmelidir.

1974 müdahalemizden sonra zamanın Hariciye Vekili Turan Güneş, **«Makarios yeniden Kıbrıs'a dönüp Devlet Başkanı olabilir mi?»** sualine meşhur hafifmeşrepliğiyle,

«— O fasıl artık kapanmıştır. Benim yeniden Mülkiye'ye dönüp profesör olmam ne kadar muhal ise, Makarios'un da Kıbrıs Devlet Başkanlığı o kadar muhaldir»

diyebiliyordu ama piskopos Turan Güneş'in gözlerinin içine baka - baka Türkiye'ye nanik yaparcasına makamına dönüyordu.

Ve bugün, yerine bir başkası seçilecek, Türkiye yine çaresiz. **«Kıbrıs Rum Cemaati lideri»** şeklindeki isimlendirme gayretlerimiz dün tesirsiz idi, bugün ve yarın da tesirsiz kalmaya mahkûmdur! Çünkü **«Kıbrıs Cumhuriyeti Devleti»**ni hukuken yıkmadıkça Makarios'un yerine seçilecek olanın **Devlet Başkanı** ünvanını almasını engelleyemeyiz. Devletler hukuku plânında.. Çünkü boş bir makam doldurulmaktadır. Bu doldurulus şekli İç-hukuk düzenlemelerine aykırı olsa da, bu ihtilâf devletler hukuku hükümlerinin işlemesine engel olamaz. Binaenaleyh, Türkiye yeni Makarios'lar icâd etmek istemiyorsa, Kıbrıs'ta Türk Devleti'nin istiklâlini ilân ederek 1960'ların Kıbrıs Cumhuriyetini **hukuken de — fiilen de ortadan kaldırmak,** karşımızdakilerin elinde devletler hukukuna göre bir **koz olarak** bulunan **Kıbrıs Cumhuriyeti** imajını yok etmek zorundadır.

Ve demir tavında döğülür. Şu anda, devletler hukukuna göre büyük mânalar ifade eden **Devlet Başkanlığı** hukuken de, fiilen de muallâktadır, Kıbrıs Türk Devleti ilân edilerek ve bir kaç ülke tarafından **TANIMA'**nın sağlanması suretiyle **DE FACTO** — fiilen — yeni bir durum meydana getirilebilir ve unutulmamalıdır ki, devletler hukukunda **«fiilî durum hukukî (DE JURE) duruma inzimam eder.»** Yeter ki, kozlar iyi kullanılsın! Ana kaide budur!

Ancak bu noktada Türkiye halâ tereddüt içindedir ve dünya âmme efkârında Türkiye'ye baskı sayılabilecek gelişmeler sahnelenmektedir. Nitekim, **kraldan ziyade kralcı** olmak istercesine, Mısır ve Suriye gibi komşu ve bölge devletleri bile 8'er gün yas ilân ederek Türkiye'ye gözdağı vermeye kalkıştıkları gibi, **CENTO**'dan, **RCD**'den müttefikimiz olan, CİA'in Orta - Doğu despotlarından **İran Şahı** dahi Makarios'un ölümü dolayısiyle **üç gün** yas ilân etmektedir! Bunda, papaz'ın Kıbrıs'ı NATO güçlerine üs olarak kullandırmayışının rolü olduğunu da kabul edebiliriz.

Bu gelişmeler, bilhassa Mısır gibi daha bir kaç nafta önce İslâm Şeriatinin bazı cezaî müeyyidelerini yeniden tatbik sahasına koyacağını açıklayan bir ülkenin her yönüyle İslâm kanına susamış alçak bir **arşövek**'in ölümü karşısında yas ilân etmesi, müslümanları derinden derine düşündürmesi gereken bir hadisedir. Çünkü ülkesi içinde, Müslümanları pratik faydası olmayacak küçük tavizlerle uyutmaya kalkışan bir kimse, Cihan Şümul İslâm kardeşliğine bir hançer saplarcasına asıl efendilerine yaranmak için şaklabanlıklar yapmaktadır. Türkiye Müslümanları bu gelişmeleri ibretle seyretmeli ve oynanan bu alçak oyun ile, Mısır müslümanlarıyla aralarına yeni soğukluklar sokulmak istendiğini, bu oyunun arkasında beynelmilel güçlerin olduğunu idrâk etmelidirler.

Vakıa, öyle bozuk cibilliyetli kimseleri başlarında tuttukları için Mısır Müslümanları da mes'uldürler ama bu noktada sanki Türkiye Müslümanları çok daha müsbet bir durumda mıdırlar?

Sadece şu misal dahi yeter ki, Ankara'da Hariciye, Makarios'un ölüsü için Türk bayrağının yarıya indirilip indirilmeyeceği meselesini uzun toplantılardan sonra güçlükle bizi rencide etmeyecek bir şekilde tesbit edebilmiş ama bu İslâm cellâdının cenâze âyinine lâik Türkiye'den de bir temsilci gönderilmesi hamakatinden kendini kurtaramamıştır!..

• TESBİT

Sadık Özarslan

Öldürmek için

BAKIN hele şu dünyaya... Fânî dünyaya şööyle bir bakın. Perdeler arkasından değil; basîret penceresinden bakın. Asıl gören; basar değil, basîret'tir. İbret için bakın. Zaten bu, bir ilâhi emirdir. «Yeryüzünü geziniz de günahkârların veya yalancıların âkibetlerini görünüz.» diyor Cenab-ı Hakk. İşte dünyaya bu mânâ içerisinde bakmak lâzım. O zaman mânâsızlıklar çok iyi görülecek; Müslümanlar, hâllerine sayısız şükürler edeceklerdir.

Hâle bakın ki; meselâ 1975 yılında yeryüzünde tam beşyüz bin insan, açlıktan ölmüş. Bu, kayıtlara geçen rakam... Bazılarının tıka-basa yediği ve çatlarcasına doyduğu yirminci asırda beşyüz bin kişi açlıktan ölüyor... Binlerce, yüzbinlerce insanın kitleler hâlinde açlıktan ölmesi, cüzdanları kabarık olanların vicdanlarını kat'iyyen sızlatmıyor. Öyle bir zihniyet ki; aç insanları, çıplak insanları , okumamış ve geri kalmış insanları gözlerimizin önüne bütün çıplaklığı ile döküyor da yine de bir çare arayıp bulmuyor. Ağlayan ağlıyor; gülen gülüyor. Çünkü dünya: «Komşusu aç iken kendisi tok olarak yatanlar bizden değildir.» diyen yüce sesi duyacak güçte ve kapasitede değil. İnsanlık onun için ağlıyor; beşer, bundan dolayı huzur yüzü göremiyor.

Bunca insan açlıktan ölürken, çoluk - çocuk hamsiler gibi birbiri üzerine dizilirken ne yapılıyor? Bunun da cevabı; geçen günkü bir haber bülteninde mevcûd.. Hatırlayabildiğim kadariyle; Amerikanın şimdiye kadarki askerî masrafının üçyüz milyar dolarr olduğu bildiriliyordu. Dile kolay bu: Üçyüz milyar dolar. Ne yapıyorlar bu kadar bol para ile? Aç kalanların imdadına mı koşuyorlar? yorlar? Aç kalanların imâdına mı koşuyorlar? Çıplak kalanları mı giydiriyorlar? Yoksa bu paralarla hastalara ilâç mı alınıyor? Bugünün dünyasında bunların hiçbiri yapılmıyor..

Anlatalım: Son model tayyareler yapılıyor... Son model silâh ve mermiler elde ediliyor... Çeşitli bombalar ve füzeler imâl ediliyor... Lâfın kısası; bu milyarlarca dolar ile kitle hâlinde adam öldürmenin yolları ve çareleri aranıyor!.. Adamlar; bir ânda öldürebilecekleri insanın sayısını hesâb ediyorlar ve ona göre silâhlar yapıyorlar. Gaye; yaşatmak değil, yaşatmamak... Hayat vermek değil, öldürmek.. Hiroşima'yı henüz unutmadık.. Herhangibir karışıklıkta geleceğe daha nice Hiroşima'lar intikâl edecek. Demek bunca silâhlar, yaşatmak için değil, öldürmek için. Yapmak için değil, yıkmak için. Silâhların ucunda hayat yok, memât var... Kafalarda yapmanın yerine yıkmanın plânları var. Ve bu dünya medenî?.. Hayır, medenî değil, «uygar».

Söyleyelim ki; zihniyetlerde tebeddülât şart... Zihniyet inkılâbı elzem! İlim, yıkıcı olamaz; yıkıcılığa âlet de edilemez. İlim; insana, insanlığını bildirir. İnsanlığını bilen ise Rabbini bulur. Rabbini bulan dünya ise kurtulur. Ey dünya, bul ve kurtul!..

سلامك

Ayrık otları...

Bilmem ki, sizler yeni kurulan hükûmet mes'elesinden birkaç satır beklerken, benim kalkıp da İhsan Bey kardeşimizin lokantasından bahsederek söze girmemi doğru bulacak mısınız. Lâleli'den Yenikapı'ya dönerken Aksaray kavşağında adı «Dedem» diye bir lokanta açmış İhsan kardeşim, o gün hayırlı olsun ziyaretine gittik. İzzet ikramda bulundu sağolsun, saatlerce sohbet ettik. İhsan bu lokantacılık işini nasıl yapıyor, gördüğüm halde bir türlü akıl erdiremiyorum; insanın kafası ve gönlü onca «Mutlak Fikr» hamûlesi ile yüklü iken bir de aşevi idare etmek.. Doğrusunu ya, bunuşahsım hesâbına ben yapamam, zaten bir zaman yazmamış mıydım, gazetecilik dışında bir kasa limon alıp da satamam diye...

Gazeteciliği de ne kadar becerdiğimiz meydanda.. O da ayrı bir bahis ya...

Ama İhsan'ın «Dedem» inde hep bu bahsi konuştuk. Birileri gazete çıkaracaklarmış, sanki çıkanları hak eylemişiz de, bir yenisini piyasaya süreceklermiş.. Ama kimler?.. Gazetecilikle bâyiden — o da ara sıra — bir gazete almaktan öteye münasebeti duyulmamış kimseler. Sayın, kideryayı kartpostalda görmüş adamlar, denizle ilk karşılaştıklarında parayı bastırıp translantik alıp kaptan köşküne çıkıyor.

Mübalâğa değil azizim, ayniyle vaki!

Bu hakkı kendilerinde görmelerinin yegâne sebebi de dünyalığın keselerinde oluşu.

Yanlışım varsa bağışlayın, velâkin yazamadan edemiyeceğim: bir sakîm zihniyet ayrık otu gibi sarmaya başladı bünyemizi. Hiç hayra âlâmet değil! Parası olan yânî dünyalığını tamamlayan yüzme bilmese de — ne gâm! — dalıyor deryaya!..

Faciâ!

O dünyalığın bir imtihan olduğunu düşünen yok. Yerinde sarfolunmayan paranın emânetçisine nice cehennem azâbı hazırlamakta olduğunu idrâk eden yok!

Emânet sâhibleri adına korkuyor m.

Ve sonra idârehânede, postacı gelip elime bir mektub tutuşturuyor, İzmit Cezâevi'nde mahpus Mustafa Öğütşen'in mektubunu.. Açıp okuyorum. Her kelime bıçak gibi oturuyor yüreğime. Azabım boğazıma yumruk gibi oturuyor. O gece-Allah hayra tebdil eylesin -bir rüyâ görmüştüm, yer, yerinden oynuyordu, bir sokak ortasındayım, bütün binâlar üstüme yıkılıyordu; müthiş bir zelzelede bastığım toprak ayağımın altından kayıyordu; hercümerç içerisindeydi her taraf.. Bense dehşet! Mustafa'nın mektubu masamın başındaki dehşetim oluyor. Onu tanımıyorum. Siz de-belki- tanımazsınız. İmammış. Gencecik bir imam. Birgün bir kâfir küfretmiş namaza da kılan müslümana da.. «Bir güzel dövdüm adamı..» diyor, «..kalça kemiği kırıldı!» Sonra Mustafa'yı yakalayıp atmışlar dam'a. 7 aydır yatıyormuş. Evet tam 7 aydır yatıyormuş, ne arayan, ne soran.. Bu fâsıldan yazdıklarını aktarmayacağım, isterseniz son cümlelerini okuyun:

«Bu ne biçim dâvâ adamlığıdır, muhterem ağabeylerim? Eğer bizim dâvâmız, böyle gençlerimizi bir bir harcayacak, onları yalnızlığa itekleyip kendi ceplerini doldurmanın peşinde koşacak kimselerin elindeyse vây geldi başımıza!.. Sanmayın ki, bunu beni aramadılar diye yazıyorum, asıl maksadım, aman ağabeylerim, yanlış adamları başımıza tâc eylemeyelim. Kardeşinin ayağına batan dikenin bırakın acısını duymak, haberiyle dahi alâkalanmayanlardan uzak duralım.»

Şimdi biliyorum Mustafa'nın mektubundan kimler kimler gocunmadı.. Ona değil ama, onun mektubunu fâş eden bana kimler kimler diş gıcırdatmıyor.. Hepsi malûmum!.

Olsun, sevâbımızadır onların gocunmaları, diş gıcırdatmaları; biz elimize kalemi müraîlik yapalım, kavuk sallayalım, şuna buna şirin görünelim diye almadık ki..

Bazıları, yüzme bilmese de -ne gâm!- dalıyor deryaya..

Mustafalar düzenin cezaevlerinde ihlâslarının Rabbanî mükâfatını görüyorlar.

Ben ne yapıyor m, ben?

Fırsat nâsib edilmişken bunları yazmayacağım da, ne yapacağım.

Ha, unutmadan seni selâmlamalıyım İhsan Bey kardeşim; çünki haddini biliyor, ehli olduğun lokantacılığı bırakıp da transatlantik yüzdürmeye kalkışmıyorsun hiç değilse.. Sevabdır, açı doyurmak, Allah aşını aş eylesin!..

Y. YALÇINER

50 yıldır dinmeyen kin:

CHP'liler Ezan sesini bile duymaya tahammül edemiyorlar

CHP'nin geçmişini şöyle bir düşündüğümüz zaman, din düşmanlığı dışında millet hayırına yaptığı bir işi bulmak pek de mümkün değildir. CHP'nin din düşmanlığına verilebilecek örnek o kadar çoktur ki, bunlardan bir kaçını sıralamak kâfidir sanıyoruz.

Tatbikata bir gözattığımızda CHP'ye imkân verildiği takdirde eskisinden hiçbir farkı olmadığı görülmektedir. Geçtiğimiz günlerde İşgalci Ecevit Hükûmetinin İçişleri Bakanı Necdet Uğur'un İstanbul Valiliğine gönderdiği telsiz emri hâla hatırımızdadır. CHP'li Uğur bu telsiz emrinde Müslüman ülkelere sefer yapan seyahat otobüslerinin üzerinde bulunan İ s l â m î harflerle yazılmış yazıların kaldırılması için vazifelileri güya ikaz ediliyordu (!.)

Şimdi de, yine CHP'li Cumhuriyet Senatosu Başkanı Sırrı Atalay, Meclis Mescidinde oparlörle ezan okunmasını yasaklamıştır.

Öğrenildiğine göre Atalay, Mescid'de okunan Kur'ân-ı Kerim ve Ezan'ın mescid dışında duyulmaması için gereken tertibatın alınması için alâkalılara talimat vermiştir.

Atalay bu talimatı ile Meclis Mescidindeki 15 yıllık tatbikatı kaldırmıştır.

Meclis'de en fazla sandalyeye sâhib olmasına rağm
Ecevit'in hayâlciliği ve antidemokratik tutun
yüzünden hükûmet olamay

CHP'DE YİNE CADI KAZANI KAYNIYOR

CHP kuruluşundan bu yana ge-en zaman içinde doğurganlığı ve din düşmanlığı ile temâyüz etmiş bir partidir. CHP'den koparak teşekkül eden partileri sıralamaya şu anda hiç lüzum yok. Ancak görünen odur ki, CHP yeni bir doğumun eşiğindedir ve bu doğumun ebesi ise Ecevit'tir.

☐ UMUT ŞARKILARI ŞAKŞAKCI BASIN

Hayal âlemindeki perili köşkten hayatın gerçekleri arasına bir türlü gelemeyen Ecevit, besleme ve dönme basınının şakşakları arasında millete bir **«umut»** olarak tanıtılmıştır. CHP'nin başından İnönü'yü alaşağı ettikten sonra kendinde birşeyler vehmetmeğe başlamış **«Barış güvercinleri ve umut şarkıları ile Anadolu'yu dolaşmaya başlamıştır. Ancak 1973 ve 1977 seçimleri arasında geçen dört yılı biraz aşkın zaman içinde Ecevit'in gerçek yüzü ortaya çıkmış ve kendisini umut ilân eden umutsuzluk basını dahi Ecevit'i desteklemekten bir adım geri durmaya başlamıştır.**

☐TENÂKUZLARLA DOLU BİR ŞAHIS

Gerek 1973 seçimlerinden, gerek son seçimlerden ençok sandalyeye sahip parti olarak çıkan CHP, Umumî Reislerinin tenâkuzlarla dolu davranış ve beyanları sonucu iktidar olamayınca parti içinde mevcud olan kıpırdanmalar yeniden dalgalanmaya başlamış, yeni bir doğumun alametleri görülmeye başlanmıştır.

Bilindiği gibi seçim gecesi CHP'nin zaferini ilân eden Ecevit, içindekini dışa yurarak 40 yıldır iktidar olamamanın intikamını alırcasına sabahlara kadar Ankara ve İstanbul sokaklarında çeşitli taşkınlıklar yaptırmış, CHP'liler kendilerinden başka hiç kimseye saygılarının olmadığını ve yaşama hakkı tanımak istemediklerini ortaya koymuşlardı. Bereket bu umutları uzun sürmedi, hakikî rakamlar ilân edilince bu millet te CHP tasallutundan kurtulmanın huzuruna kavuştu

☐ YA BEN, YA TUFAN

Seçimlerin kesin sonuçları alınıp hiçbir partinin tek başına iktidar alamadığı kesin olarak anlaşılmış olmasına rağmen Ecevit ve şakşakcı basın CHP'lilerde bile Ecevit'e karşı alenen lamayacağı olsa bile kendisine hükûmet etme imkânının tanınmayacağı safsatasına milleti inandırmaya çalıştılar. Ancak doğuştan iktidarsızlıkla malûl CHP, bu defa da iktidar olmayı beceremeyince, yıllar yılı iktidar hayalleri ile kendilerini avutan CHP'lilerde bile Ecevit'e karşı alınan bir başkaldırma hareketi ortaya çıktı. Her ne kadar bu başkaldırma hareke-

(Devamı 15. Sayfamızda)

Bir aysbergin görünen manzaras

Ne kendi ey

Geçtiğimiz hafta içinde Makarios'un ölümü basında geniş bir yer işgal etti, üzerinde çeşitli tefsirler yapıldı. Bu arada iki husus bizce üzerinde durmayı icabettiren ehemmiyettedir. Bunlardan birisi; bazı müslüman ülkelerin Makarios'un ölümü üzerine öyle bir havaya girdiler ki, Yunanistan bile geride kaldı. Makarios'un ölümü üzerine Yunanistan 6 gün yâs ilân ederken Suriye sekiz, Mısır 6 gün yas ilân ediyordu.

İslâmiyette ölünün arkasından yas tutmanın doğru olmadığı hakikati ortada iken, bu iki ülkenin gayretkeşliği İslâm Aleminin içinde bulunduğu durumu izah bakımından oldukça dikkat çekicidir. Bütün müslümanların İslâm kardeşliği etrafında birleşmesi, gerekirken, bir papazın arkasından o papazın mensubu olduğu milletten çok daha fazla üzüntüye kapılmış olmaları elli yıldır müslüman ülkeler olarak birbirimizden ne kadar uzaklaştığımızı müşterek değerlerimizi kaybettiğimizi göstermesi bakımından acı bir şamar olarak hepimizin suratında şaklamıştır. Bunun tarihî sebeplerini başyazımızda bulacaksınız.

Üzerinde durmak istediğimiz bir diğer husus ise, basında yapılan bir yanlış yorumdur. Aslında basına intikal eden bu yorum, dış kaynaklıdır. Buna göre, Makarios'un ölümü ile Kıbrıs mes'elesi iki ay içinde çözüme kavuşabilecekmiş.. Biz böyle bir şeyi muhtemel görmüyoruz. Kıbrıs mes'elesi şahıslara bağlı bir mes'ele değildir. Aslında Kıbrıs mes'elesi değil, milletlerarası bütün mes'elelerin hiçbirinin hallini şahıslara bağlamak mümkün değildir. Bütün milletlerarası mes'elelerde son sözü süper devletler söylemektedir. Çoğu zaman bu süper devletler çeşitli ülkelerde temin ettikleri adamları vasıtası ile mes'eleleri istedikleri istikamette halle muvaffak olmaktadırlar. Kıbrıs mes'elesini de bu beynelmilel statünün dışında ve Makarios'un şahsına bağlı olarak düşünmek mümkün değildir. Bu mes'elenin de çözümü diğer bütün milletlerarası mes'e-

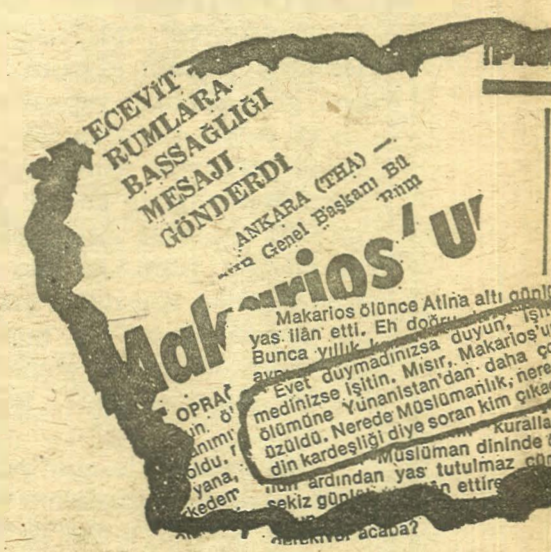
ECEVİT RUMLARA BAŞSAĞLIĞI MESAJI GÖNDERDİ
ANKARA (THA) –
Makarios ölünce Atina altı gün
yas ilân etti. Eh doğru
Bunca yıllık
Evet duymadınızsa duyun, işi
medinizse işitin, Mısır, Makarios'u
ölümüne Yunanistan'dan daha ç
üzüldü. Nerede Müslümanlık, nere
din kardeşliği diye soran kim çıka
Müslüman dininde
ardından yas tutulmaz
sekiz gün
OPRAF
«El-mer'u meâ men ehabbe» y

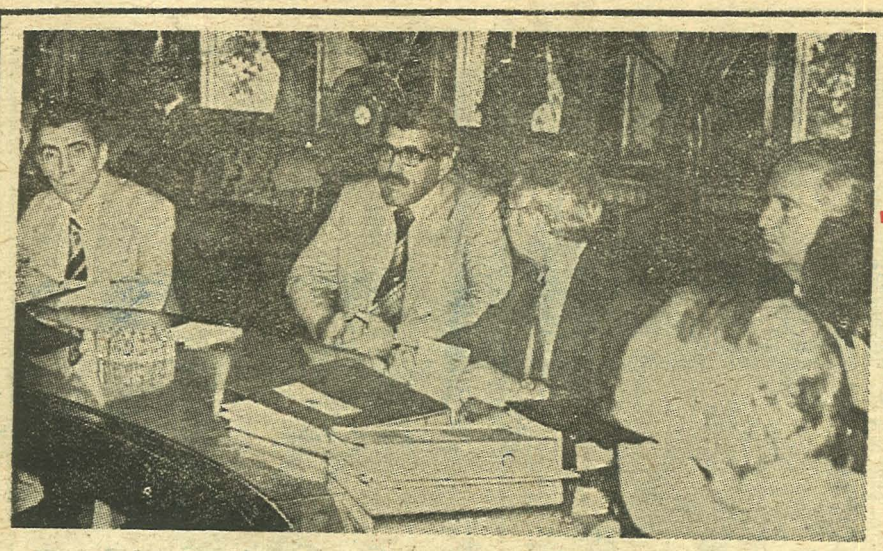

Dahliye Vekili K. Özal Bey anarşiye ilân-ı harb ettiği basın toplantısında.

Özal mes'eleye el koydu

AP, MSP ve MHP arasında kurulan üçlü koalisyon hükûmetinin Millet Meclisi'nden güvenoyu almasını müteakip şiddet hâdiseleri birden bire hız kazandı ve seri cinayetler halini aldı. Hadiselerin bu şekilde gelişmesi üzerine Dahiliye Vekili Korkut Özal Bey Ankara ve İstanbul'da asayiş mevzularının görüşüldüğü toplantılar düzenleyerek alâkalılardan bilgi aldı ve lüzumlu tâlimatları verdi.

Öte yandan Başbakan Demirel de hadiselerin ancak Devlet Güvenlik Mahkemeleri vasıtası ile önlenebileceğini ileri sürdü.... Halbuki hatırlanacağı gibi Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu geçen dönemde Millet Meclisine gelmiş, ancak AP ve CGP'nin 163. maddeyi DGM'nin vazife sahası içine almak istemeleri sebebiyle kanunlaşamamıştı. Şimdi, Demirel'in bu mevzuda düşüncesinde bir değişiklik meydana geldiğine dair herhangi bir bilgimiz yok. Eğer yine 163. maddenin DGM'nin vazife sahası içinde kalmasında israr etmesi mevzuu bahs olursa, bu kanunun Meclislerden geçmesi yine mümkün olmayacaktır.

Bu bakımdan anarşinin kol gezdiği şu sırada Demirel'in Devlet Güvenlik Mahkemelerinin zaruretinden bahsederken, 163. madde ile alâkalı görüşünü de açıklığa kavuşturması icap ediyor.

CHP iktidârı sokakta arıyor!..

CİNÂYET ŞEBEKESİ İŞ BAŞINDA!

CHP'nin tek başına iktidar olmasını sağlamak için seçimlerde bütün güçlerini ortaya koyan sol kuruluşlar, seçimleri müteakip CHP'nin bir tadımlık iktidar olması ile yaptıkları hizmetin karşılığını alma hesâbı yaparken, Ecevit'in beceriksizliği sebebiyle iktidar dışı kalmaları neticesi yeni cinâyetlerin plânı ile meşgul olmaya ve yeni cinâyetler sergilemeye başladılar.

Bugün yurdumuzda sergilenmekte olan cinâyetler serisini tabiidirki sadece CHP'nin iktidar olamayışına bağlamanın doğru olmayacağını biliyoruz. Üzerinde durduğumuz husus uzun yıllara dayanan sol mücadelenin bu safhadaki durumunu değerlendirmektir. Bugünkü cinâyetlerin tarihi içindeki mes'ulü yine CHP'dir. CHP'nin kırk yıl boyunca din düşmanlığı ve batı taklitciliği ile yetiştirdiği gençlik, bugün bir arayış içindedir. Kendisine «doğu» diye hep Batı örnek gösterilmiş olduğundan dolayıdır ki, hakikati yine Batı da aramaktadır. Batı'ya dönen gençlik ise, ya komünizm veya kapitalizm bataklığına yuvarlanmaktadır. Bu sebebledir ki, CHP'nin kendi mahsulü bu bozuk düzenin, bozuk kafalarının CHP yanında yer almaları gayet tabiidir. Ancak bu bozuk kafaları, bir gün CHP'yi de aşacak, ve O'nu da yiyecektir. Şu anda görünen odur ki, CHP ve militanları kurulmuş olan hükûmeti yeme gayreti içindedirler, anarşinin birden bire cinâyetler serisine dönmesinin sebebi de budur.

CHP'nin seçimlerden tek başına iktidar olarak çıkamaması, seçimler sonunda kazandığı 213 milletvekili ile hükûmet olmayı becerememesi üzerine iktidar olmak için kendisine sokakta destek aramakta ve sol kuruluşlarla iktidara sokaktan gelmeye çalışmaktadır. Her ne kadar demokrasi şampiyonluğunu hiç kimseye bırakmamakta musır görünmekte ise de, CHP anlayışına göre, demokrasi CHP'nin iktidar olmasını sağlamıyorsa demokrasi dışı her hareket de[illegible]iktir. Demokratik her harekette [illegible] CHP'nin iktidar olmasına mâni ise, demokrasiye terstir. İşte bu sapık düşüncelerdir ki, seri cinâyetlerin temelinde yatan sebeplerden birisidir.

Yeni hükûmetten milletimizin beklediği, anarşinin önlenmesi memlekete huzur ve sükûnun hâkim olmasıdır. Muhakkak ki, hükûmet huzuru temin için çalışacaktır. Ancak bunda ne dereceye kadar başarılı olacaktır, bunu zaman gösterecek.

Bizce, bugünkü buhranlar hükûmeti aşmıştır. Bunlardan kurtuluşun tek yolu ise, elli yıldır kafalara yerleştirilmiş olan sapık düşüncelerin, sökülüp atılmasıdır. Bu ise kısa bir zamanda mümkün değildir. Zaman ister ve öze dönüşü icabettirmektedir.

yledi rahat...

«Ne kendi eyledi rahat
Ne halka verdi huzur,
Yıkıldı gitti Cihandan
Dayansın ehl-i kubur.»

lkelerimizde olduğu gibi Türk Hükûmetinin kararlı tutumuna ve süper devletlerin menfaatlerindeki gelişmeye bağlıdır. Meseleyi bu bakış açısı dışında tefsir ederek, Makarios'a sahip olduğundan fazla bir güç vehmetmenin yanlış olduğu kanaatindeyiz. Okuyucularımızın bu batı kaynaklı haber ve tefsirlerin tesiri altında kalmalarının yanlış olacağı kanaatindeyiz.

NE KENDİ EYLEDİ RAHAT...

Kıbrıs mes'elesi ile Türkiye'nin alâkadar olması 1955 yıllarına dayanmaktadır. Basiretsiz idareciler tarafından Lozan'da İngiliz'lere peşkeş çekilen ve sonra da uzun yıllar unutulan, Kıbrıs ile alâkalanmak ancak 1955 yıllarında akla gelebilmiştir. Bu alâkadar oluş ise, Kıbrıs'a sahip olma veya bir hakkı elde etme düşüncesinden ziyâde, dâhili siyâsette malzeme olarak kullanmanın dışında ciddi bir adım atılmamıştır. Türk Hükûmetlerinin bu gayri samimi davranışlarıdır ki, Makarios'u cüretlendirmiş, onu kuvvetli bir şahıs olarak Türk umumî efkârında yanlış bir kanaatin doğmasına vesile olmuştur.

Türk hükûmetlerinin bu gevşek tutumu karşısında bir de A.B.D.'nin desteğini sağlayan Makarios her zaman kâfa tutabilen bir kişi olarak gözükmüştür.

Tabii ki ada üzerinde A.B.D. İngilizler ve Yunanistan'ın mevcud menfaatleri ve bu menfaatlerin çatışması neticesi zaman zaman ortaya çıkan çatışmalarında Makarios'un güç kazanmasında tesiri olduğu üzerinde de durulması gerekmektedir. Ancak mevzuumuz Kıbrıs'ın tarihini anlatmak olmadığı için bu mesele üzerinde durmuyoruz.

Ancak şunu hatırlatmak gerekmektedir. Makarios, A.B.D.nin desteğini kaybettiği an, bir darbe ile Kıbrıs'tan kaçmak zorunda kalmıştı. Kıbrıs'tan kaçışını müteakip soluğu A.B.D'de alan Makarios uzun pazarlıklar ve A.B.D.'ye verilen tâvizler sonucudur ki, yeniden Kıbrıs'a dönebilmiştir. Bütün bunlardan şu sonuç çıkmaktadır. Makarios şahıs olarak bir güce sahip değildir. A.B.D ile güçlü görünmüştür. Durum böyle olunca Makarios'un ölümü ile Kıbrıs meselesinin hemen çözümleneceği gibi bir kanaate varmak yanlıştır. Gerçi Makarios Kıbrıs ihtilafında başındanberi baş methaldar ve âmildi. Bu bakımdan da şâirin dediği gibi:

«Ne kendi eyledi rahat,
Ne halka verdi huzur,
Yıkıldı gitti Cihandan
Dayansın ehl-i kubur.»

diye yâd edilmeye lâyıktır. yine de Kıbrıs mes'elesinin hallinde tek çıkar yol, Türk Hükûmetinin tutumu ve azmidir. Aksi halde bu çıban başı yıllar yılı kanamaya devam edecektir.

yani kişi sevdiği ile beraberdir.

• TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

İnsanlığa mesaj sunacaksınız!..

Uyanık olacaksınız müslümanlar! Kapitalist ve Sosyalist kaynaklardan tertip edilen ve perde arkasında aynı masonik ellerce sahneye konan siyasî, içtimaî, iktisadî, kültürel oyunlara karşı hazırlıklı olacaksınız. Türkiyede bugün mücerred «Doğu Dünyası» nın sessiz inkılâbı vukua gelmektedir. Bu hakikatı mû'min feraseti ile göreceksiniz. Kalbleri mühürlü, gönülleri ve gözleri kör, ruhları «küfür» illeti ile frengili devrimbazlara ve onların yaygaralarına bakmadan siz «İnsanlığa sunulacak ebedi mesaj»ın hazırlayıcıları, taşıyıcıları, tebliğcileri, mücâhid erleri olacaksınız.

İnsanlığa bildireceksiniz ki:

— İslâm, her asırda insanlığın içine düştüğü maddi ve mânevî buhranlardan kurtuluş için tek yol'dur.

— İslâm, bir kavmin, ırk taassubu ile kavimleri tahakkümü altına almanın vasıtası değil, bütün kavimleri kavmi hususiyetleri içinde ve İslâm'a zıd olmamak kayıt ve şartı ile serbest bırakan ve kavimlerin ırkî hususiyetleri üstünde «Allah'ın sevdiği nizam»ı hâkim kılan bir sistemdir.

— İslam, kan ve vahşet'in yerine sükûn ve saadeti getiren, hükmünü hâkim kılarken — bazılarının çok korktukları gibi — umûmi bir surette katletme yoluna tevessül etmeden insanları gözyaşlarından, sevgi, merhamet, akl-ı selim yolundan ikna ile Fetheden bir ilâhî nizamdır.

— İslâm, bütün beşeri otorite ve hâkimiyetlerin üstünde kâinat'ın tek ve mutlak yaratıcısı «Allah'ın saltanatı»nı bildirir.

Bu saltanatın hâkimiyeti altında bütün inanan insanları müşterek ve muazzez bir medeniyete çağırır. Bu saltanatın otoritesi önünde şehinşahlar, padişahlar, emirler, kumandanlar, hâkimler ile sırtı kırk yamalı bir gârib mü'min aynı haysiyet seviyesinde ve aynı hukuki tatbikata muhataptır.

— İslâm'da «Hak, hukuk, adalet, mülkün ve milletin ve milletin dayandığı en sağlam temellerden ilkidir»

— İslâm'da kul'a kulluk yoktur.

— İslâm nazarında Allah'ın bildirdiği ile hükmetmeyen ve Allah'ın indirdiği hükümlerin dı ındaki hükümleri baş tacı ederek beşeriyeti yobazlığa, gericiliğe, medeniyetsizliğe, cehâlete sürükleyenler kâfirlerin ve zâlimlerin tâ kendileridir.

— İslâm'da içtimaî yardımlaşma menfaat, kâr ve ticaret kasdından evvel, aynı kardeşlik duygusunun bir tezahürüdür.

— İslâm kültürü, bütün taklidlerin, şuursuz ve şahsiyetsiz modaların, insanı yükselişten geri bırakacak bütün küfür cereyanlarının karşısında en soylu bir fikir, düşünce, irfan pınarıdır.

— İslâm'da, bugünkü tatbikat nümuneleri görülen Kapitalizm, Sosyalizm, Komünizm, Faşizm, Diktatörlük, Irkçılık, Anarşizm gibi cereyanlara yer ve imkân verilmez.

— İslâm, insanlık tarihinin bütün hatalarını bize yasak hükümleriyle bildirirken, yine insanlığın bütün ilmî, sınâî, teknolojik, maddî ve mânevî değerlerini ve faziletlerini de emirler hâlinde tesbit, telkin ve tebliğ etmektedir.

İşte bütün bu hakikatlar muvacehesinde bütün dünya, şuur altındaki bir alâka projektörünü üstümüze tevcih etmiş bulunuyor.

Herkes İslâm'a bağlanmakla ve malıyla, canıyla bu dâvâya hizmet etmekle iyi bilsin ki, kendi ebedî hayatının kurtuluşuna çalışmaktadır. Yine milletçe bilelim ki, içtimaî birlik ve beraberliğe, cemaat şuuruna kavuşmadıkça ferdi gayretlerimiz dahi bizi kurtaramaz.

Son söz: Taklid imândan, tahkik yoluyla Allah hakikatına, Kur'an nizamına peygamber tebliğine muhatap olan bütün müslümanlara Rabbim rahmetiyle yardım eylesin ve aziz dâvâmız bir ebedi sancak gibi üstümüzde dalgalansın!...

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

FİLİSTİN DÂVÂSI ve YAHÛDİLER

Durum hakîkaten ağırdı İngilizler, 15 Mayıs 1948 de Filistin'i tahliye edeceklerini resmen ilân ettikleri gibi Filistindeki idâre mekânizmasını, yüz küsûr bin polis kadrosuyla fiilen yahûdilere devrettikleri görüldü. Bu arada, İngiliz Ordusuna has silâh depoları açılmı ve yahûdi cemaatını silahlandırması için, İngiliz askerî mütehassısları tarafından hazırlanmış Hacana nam yahûdi savaş teşkilatına aktarılmağa başlanmıştı. Hacana te kilatına paralel Argon, Zifay Lioni ve Şitirn adındaki fedâî yahûdi teşkilatı da üste caba idi.

Buna karşılık komşu arap devletlerinin, küçük millî müdâfaa kadrolarından başka, bu hususta yapılmış gerekli hiçbir hazırlıkları yoktu. Ayrıca buna benzer tedbir almak için ne zemin ne de zaman müsâiddi. Bu bakımdan Filistin'in müdafâa işini bizzat Filistin mücâhidlerine havâle etmek alınabilecek kararların en isâbetlisiydi. Askerî mütehassıslar kadar Aleye'de toplanan arap devletlerinin siyâsî mümessillerin de kanaatleri bu idi.

Yahûdilere gelince, hemcivâr arap cemâatına kıyâsen Filistinlilerin ne derece savaşçı bir unsur olduklarını çok iyi biliyorlardı. Muhtelif tarihlerde Filistin'de yapılan isyanlarla İngilizleri nasıl çıkmazlara soktuklarını ve onları oyalayabilmek için arap devlet ri e ilticaya İngilizleri nasıl mecbûr kıldıklarını yahûdilerin bilmemelerine imkân yoktu. Şimdi komşu arap devletlerinin hepsi Aleye'de filistinlilerin yardımına koşmaya karar vermeleri şüphe yokki herkesten fazla sevdikleri siyonistleri telaşlandırması lâzımdı.

Bu te'sir ile olacak Filistin'in kül olarak kendilerine verilmemesine iğbirar gösteren bu gürûh ,bu kerre rotayı birdenbire değiştirmek sûretiyle Birleşmiş Milletlerden, taksim komisyonu başkanı tarafından yapılan takrîrin esâsına göre «taksimin Birleşmiş Milletler tarafından gönderilecek kuvvetler eliyle yapılmasını» isteyecek kadar şaşırdıkları görüldü. Bu şa kınlığa Ammerikanın önayak olması işin en komik tarafı idi.

Bu talebin Birleşmiş Milletler mahafilince istihfafla karşılanması, ister istemez Truman'ı hizaya getirdi. Savaştan yeni çıkan Amerikan Ordularını yakındoğu'da, sevimsiz bir dâvâ hesâbına tekrar techiz etmek, dünya efkar-ı umûmiyesi kadar Amerikalıları da dilgîr edebilirdi. Bu bakımdan mevzûun halledilmesi ameliyesini İngiliz hâriciyesine tapşırmaktan başka çıkar yol yoktu.

Uzun zaman arap ricâliyle oynaşan İngilizler için, arap ümerâsı ile vüzerâsının mafi zâmirî meçhûl değildi. Onlar için Faust'un Mefestofeles gibi gönüllere şerbet sunmak hiç de zor bir iş olmayacak. Zâten Ürdün Kralı Abdullah, karşılığı ne olursa olsun Filistin tâcına tâlibti. Mısır'a gelince, Fâtimîler devrinden beri Amâkini mukaddeseye tesâhuk etmek onlar için derûnî bir dert idi. Nitekim Kral Faruk'un da dedesi Mısır valisi Mehmed Ali Paşa da bu dert ile mâlûldü. Irak tahtına visâyet eden Emir Abd-el İlâh için bu mevzûda amcası Emir Abdulla'ı desteklemesi âilevî bir ödevdi. Bu üç arap varlığı işe karıştırıldıktan sonra peşlerinde Sûriye ile Lübnan'ı sürüklemek kolaydı. (Devamı var)

حقایق البیان فی حق جنتمکان سلطان عبدالعزیز خان

Hakaayık-ül' Beyan Fî Hakk-i Cennetmekân Sultan Abdülaziz Han

2

Sâdeleştiren ve tahşiye eden YAŞAR KOÇAK

Bunlar zamanın icâbı diyerek eldeki istikrâzlar ve Avrupadan sipâriş edilen silâh ve mühimmatdan komisyon alarak şahsî menfâatlerini temine çalışan âdi kimselerdi. Sultan hazretlerinin tahtdan indirmek istemeleri Mithât Paşa hariç diğerlerinin insanlık dışı kâfirâne bir intikâmından başka birşey değildir. Şimdi anlatacağım ve getireceğim deliller, herşeyi ispât edecektir.

Şöyle ki: Sadr-ı eşbâk (eski sadrazam) Emin Âli Paşa vefat etti. Ozaman Kör Mahmud Nedim Paşa Bahriye nâzırı aynı zamanda Rus elçisi İgnatief'in tercümanı idi. Daha önce ekmiş olduğu fesad tohumlarını yeşertmek için sultan hazretlerini aldattı ve sadrâzâm oldu. Fitneleri sayesinde kendisine râkip gördüğü Şirvânî Rüşdü Paşa ve Ispartalı Hüseyin Avni Paşa'yı İstanbul'dan uzaklaştırmaya muvaffak oldu. Bu zâtlar bindirildikleri vapurda gördükleri hakareti konuştular ve bu durumdan kurtulunca hakan hazretlerinden intikâm almayı kararlaştırdılar.

Bir müddet sonra Sultan hazretleri, Mahmud Paşa'nın Rus taraftarı bir hâin olduğunu öğrendi. Paşa Sadrazamlıkdan alındı. Kendi kazdığı istibdâd kuyusunu boylayarak lâyık olduğu cezayı buldu. Rüşdü ve Hüseyin Avni Paşalar derhal affedildiler. Rüşdü Paşa sadaret, Hüseyin Paşa da seraskerlik makamlarına getirildiler. Hüseyin Avni Paşa yaratılışından öfkeli ve kinciydi. İçindekileri hazmedemiyerek Şirvanî Rüşdü Paşa'ya Padişâh-ı dil-âgâh ve şehinşâh-ı Şevket iktinâhdan intikam alma zamanının geldiğini anlatdı. Rüşdü Paşa, fâzıl, ârif ve tarihi iyi bilen bir zatdı. Gördükleri hakaretde padişahın hiçbir rolü olmadığını çok iyi biliyordu. Bu işin, âkibeti, fenâ, kâfir Mahmud Nedim Paşa'nın sadrazamlık makamını korumak için tuttuğu yanlış yolun neticesi olduğuna inandığını, bundan zerre kadar şüphesi olmadığını, Hüseyin Avni Paşa'ya intikâm fikrinden vazgeçmesini söyleyerek onu bu fikrinden caydırmıştı. Ayrıca dedikodu yapmanın, böyle bir fikri zihinlere sokmanın devlet ve millet için zararlı olacağını, böyle hareket ederse kıyamete kadar lânet ve nefretle anılacağını söylemişti. Böyle fitne işlerle uğraşmanın doğru bir hareket olmadığını Kur'an ve Hadis'den getirdiği delillerle ispatlayarak Hüseyin Avni Paşa'yı susturmuş ve ilzâm etmiştir. Bu anlattığım kısacık mes'ele zannedersem risâle sahibinin hiç bir şeyden haberi olmadığını göstermeye kâfidir.

Risâle Sâhibi:

«Merhum Sultan Abdülâziz'in bir padişaha lâyık tâlim ve terbiye görmediğini tarihçiler iyi bilirler. Zaten şehzâdeler ciddiyetden uzak bir takım câhl lâlâların ve sonra câriyelerin ellerinde büyütülüyordu. Bu ötedenberi sarayın ehemmiyetle üzerinde durduğu bir siyâsi kaideydi. Yalnız Sultan Abdülmecid süregelen bu siyasî kaideyi bozdu. Veliahd Şehzâde Abdülaziz Efendi'yi mümkün olduğu kadar serbest bırakıp, zamanın icâplarını öğrenmesine müsaade etti. Abdülâziz Efendi ise kendisine tanınan bu serbestiyeti değerlendiremedi.

«Şehzâde Abdülâziz Kurbağalıdere'de yaptırdığı köşünde yiyip içmek, eğlenmek, ava gitmek, silâh atmak, güreşmek ve horoz döğüştürmek gibi bâsit işlerle uğraştı.»

Sözleriyle sanki kendi çocukluk yılları Harem'de geçmiş de, sarayın âdâb ve terbiyesini bilir gibi ahkâm kesiyor. «Ey inananlar Allahın resûlüne ve sizden olan ulü-l-emre itaat ediniz» (1) Hükmüne karşı geldiği gibi kendi benliğinde mevcût vasıfları ve edepsizlikleri de Sultan hazretlerine isnâda yelteniyor. Halbuki merhum Cevdet Paşa, ederek çalışan büyük bir padişâhdı. Onun kahramanca işleri herkes tarafından bilinmektedir. Hayatında işret etmediği gibi sigara dahi içmemişti. Sigara içen ve işaret edenlerden son derece nefret ederdi. Hatta kendi hizmetlerini sigara içmeyen hizmetkârlara yaptırırdı. Risâle sahibinin iddia ettiği gibi hâşâ edeb harici işleri ve sûistimâli olmadı. Ancak Osmanlılığın şânından olan pehlivan beslemek güreştirmek, atıcılık yapmak, ava gitmek gibi işler yaptı. En medenî devletlerde olduğu gibi büyük bir hayvanat bahçesi kurdu. Osmanlılığın şanına ve büyüklüğüne lâyık kahramanâne bir tutuma sahipti. Onun her hareketi geçmişe ve geleceğe bir ibret nümûnesidir. O öyle bir pa- Rüşdü Paşa ve diğer âlimler Sultan hazretlerinin fazilet ve irfânını biliyorlardı: Sultan hazretleri kendi kabiliyetleriyle itirazsız rütbe sahibi olmuştu. Sağlığında Osmanlılığın kahramanlık şansına mazhar olmuş, cesur, çalışkan, devletin itibarını korumak ve yükseltmek için gece - gündüz rahat ve huzurunu fedâ dişahtı ki; her hareketi devletin büyüklük ve vâkarı içindi. Devlet idâresindeki çalışmalarına dost ve düşman herkes gıpta ederdi.

Mağfûr şahınşâh, on altı yıl saltanat sürdü. Bu zaman zarfında asâkir-i berriyesini en mükemmel silâhlarla donattı. Bahriyesini heybetli demir gemilerle takviye ederek Osmanlı Devleti'ni donanma cihetiyle de ikinci devlet sırasına getirdi. Hakikaten Sultan hazretlerine yapılan bu hareket birkaç devlet hâinlerinin revâ gördüğü garazkârane bir zulümdür. Devleti felâkete götüren bir inkilâb olduğunda şüphe yoktur. Aslında o eşsiz, nâdir şahsiyetin sâyesinde bu topraklarda yaşıyoruz. Osmanlı Devletini binbir zorlukla bu hale getirebildi. Yaptığı donanma kendisinden sonra tâmir bile edilmedi. Çanakkale önlerinde, şevketli bir mezarlığı andıran, demirden yapılmış büyük bir heykel gibi gidip gelenlerin gözleri önünde durmaktadır. Görenlere;

Hayfa ki ettiler o şehri zulm ile şehid

Kân-ı akiyke döndü beyebân-ı Kerbelâ

(Yazıklar olsun ki, o padişâhı zulümle şehid ettikleri zaman Kerbelâ çölü akik mâdenine döndü).

Bâ-kavl-i Muhteşem o gubâr, oldu hem resid

Tâ dâmen-i celâl-i cihân âferine dek. (2)

(Muhteşemin dediği gibi o toz, cihanı yaratanın ululuk eteğine kadar ulaştı).

Millî tarihimizin değeri henüz anlaşılmamış dev şahsiyyetlerinden biri şehid-i mağfur SULTAN ABDÜLAZİZ HAN

(1) Kur'an-ı Kerîm, Nisa Sûresi âyet 59

(2) Beytin aslı farsça olub meşhur İran şairi Muhteşem-i Kâşânî (Kaşî)-nindir. İran'ın Kaşî şehrinden olan Muhteşem-i Kâşânî yazdığı mersiyelerle eşsiz bir mevkie ulaşmıştır. Ölümü 996 (1587/1588) dir. Beyit:

Kerd in hayal vehm-igalet-kâr kin gubar

Ta dâmen-ı Celâl-i Cihân-Aferin resid.

TASAVVUF

Her şey ol yana eğilir...

Nusret Tura

Sözü, bir sabah seheri beklerken hatırıma geldi. Bu canan tuhfesi, bu inciler incisi kimin halini anlatıyor? Bilmem. Kimin gerdanında parlıyor? Bilmem.

Bildiğim bir şey varsa gönül semasındaki güneşin bu âleme yaklaşmasıdır.

Bir gün Nasreddin hocanın başı ağrımış. Bir limon almış, hamama gitmiş. Bir halka kesmiş. Alnına yapıştırmış, göbek taşına uzanmış. Dönmüş dönmüş nihayet uyumuş. Limon yere düşmüş alnından.

Birisi geçerken almış; oda alnına koymuş. Hocamız uyanmış. Doğru alnında limon duran adama gitmiş. Arkadaş! demiş. Sen bensin anladım. Çünki alnında limon var. Fakat ben kimim? Lütfen söyler misin?

«Hz. Allah Âdemi kendi sûreti üzre halk etti:» Derin manalı kelâmı veçhile ruh ve gönülde olan bu birlik gerçi harekâtımızı, kulluğumuzu idare eden akıl muhtelif idrâklar çeşitli şekiller ve huylar arzetmekte ise de bunların vahdaniyet-i ilâhiyyeye Saltanat-ı Sermediyeye tesiri yoktur. Efendimizin nurunun ışığı altında ve kendisinden öğrendiğimiz usûli miracda öyle bir makam vardır ki ona uygundur. «Sizde benim gibi miraç ederek benliğinizden silinebilirsiniz. Aslınıza ulaşabilirsiniz. Allah'ın ahlâkile, huylanın!..»

Sen kendini bilirsen madde dediğimiz bütün görülen âlemin mânasısın, ruhusun. Maddenin her hareketi manâdandır.

«Her ne yana kim eğilem,
Her şey ol yane eğilir.»

Sözünü duyacak bir idrak seviyesine ulaşmışsın demektir. Seven; sevdiğini darıltmamak için ona neler verir? Onu memnun etmek için neler yapar? Şu halde Allahın bütün nimetlerine sahip olan sen sevildiğini anlamalısın.

Sevilen; daima sevilmek ister. O da sevenlerini gâip etmek istemez. İşte sen sevilen oldun; yaradıldın. Seven Hz. Allahtır. Onun için bu kadar renkler, şekiller, boşlukta senin için yaradılmıştır. Fakat sana naz yakışmaz. Aslında olan sevgiyi unutma. O sevgiye lâyık olmağa çalış Nankör olma. Seni sevipte yaradanı sev. Ona; Sana verdiği sevgiyi iade eyle. Sen de onu sev ve darıltmamağa çalış.

Sen bu halde muvaffak olki o da seni daima sevsin. Sevgili olarak elbise değiştirdiğin zaman da sevgili kalasın. Âşıkı Hak olup sahibin aldığın aşkı iade etmeği, mukabelesini yapmağı becerebildin mi; Bir de rabbinin tekrar âşıklarının içinden seçtiği sevgiler vardır. Hz. Mevlâna «Hz. Allah, beni aşkı için yarattıklarının içinden seçti» buyuruyor. Onlardan olmak istemez misin?

Sen «Topraktan geldim. Yine toprak olacağım» diye düşünme. Sen toprakla sudan yaradılmış çamur değilsin. Toprak nurdan yaradılmış nursun.

Şimdi dil dediğimiz mahzeni esrârı ilâhiyyenin gönül âleminin kapağı olduğunu izâh edeyim.

Yine bu âlemde nûranî sözler; insanı bayıltıcı esiri mefhalar vardır ki ölüyü diriltir; gedayı sultan yapar.

Gönül âleminden gelen bu nûranî nefhalar; dimağda harflere ve cümlelere bürünerek ya dil perdesinden lisana gelip zuhur ederler. Yahut kalem-i kudretten idrak sahifelerine kara kara yazılar olarak tecessüm ederler.

Bunlar cennetin dört ırmağıdır ki ağzından nefha olarak çıkmışlar; harflerden elbise giymişlerdir. Ölüler bu nefhadan dirilirler.

Bu ırmak ağız çeşmesinden çıkma istidâdı olan kimselere ya Âb-ı hayat neş'esi verir. Bir ölümsüz hayat bağışlar.

Ya süt ırmağındaki «İlm-i ledün»ün olarak tezahür eden bir lezzeti vardır.

Ya bal şerbetidir ki; bu esrâr-ı hüdayı da diğerleri gibi istidadı olanlar nûş ederler.

Ya şarab-ı hakikat denir ki ayılmaz bir serhoş olarak kalırlar. Midesi, bünyesi kaldırmayanlar meczu olup kalırlar.

Hatırıma şimdide Hz. Ali'nin «Ben ba altında noktayım» demesi geldi. Bu muhakak bir okuyucumuzun dediği gibi «Tam bir şeyi sormak istiyorum gazetede sizin yazınızda izahını buluyorum» işte gelen bir fikir de bu.

Geçenlerde ilmi cehil kapısında; ginâyi fakir kapısında, varlığı yokluk kapısında. Beklemelidir diye suallere perde çekmiştim.

Tevhidde evvelâ «lâ» diye inkâr etmelidir. Yalnız herşeyi değil kendi varlığını da.

Kelimelerde de harfe ve nihayet noktaya inmelidir. Çünkü nokta her yerde her yazıda hayat, aşk, ilim gibi sârîdir.

Her harfin aslı noktadır. Her adedin aslının da tek nokta olduğu malûmunuzdur. Bir noktaki pergelin bir ayağı oradadır. Bütün daire noktaları onun huzurundadır.

«Ba» arabça «ile» demektir. Hz. Ali de vasıl olduğu noktayı ıdrâk ile herşeyle beraber olduğunu söylemiştir.

Hz. Allah gönüllere tecelli ettiği için her ibadetin başı gönül sarayını temiz tutmaktır.

Efendimizin «Ben ilim şehriyim. Ali kapısıdır» buyurmakda.

Ben aklımı henle külli akıl, Ali onun kapısıdır. Yani gözüdür.

Kudret eli de Abdülkaadir Geylâni hazretlerine verilmiştir.

Sen bu sırlı ilimleri bilmek, olmak için yaradıldın. Buldun oldun ise niçin ağlarsın?

Bilemedin, bulamadın, olamadın ise niçin aramazsın? «Şurada burada zevk-ü sefa ederim» sanırsın. Bende akıllıyım; zenginim dersin. Bu âleme cahil geldin, cahil döneceksin. Bunun için mi yaradıldın? Sen Hakkın zuhuru olduğunu niçin öğrenmezsin?

Sebil Yayınevi'nden
2 ESER DAHA..

İSLÂM YAZISINA DÂİR
Derleyen : Cüneyd EMİROĞLU
Fiyatı : 20 LİRA

İSLÂMDA İKTİSÂDÎ NİZAM
Yazan : Dr. M. ÖMER ÇAPRA
Tercüme : HÛLUSİ YAVUZ
Fiyatı : 10 LİRA

İSTEME ADRESİ :
1) Sebil Yayınevi, PK. 808 İstanbul
2) Derya Dağıtım, Babıâli Cad, Nu: 52/1
Cağaloğlu — İSTANBUL

İslâm yazısına dair

HÜSN-İ HATT

7

MUSTAFA FATİH

İslâm Yazısı'nın menşei'ne dâir yapılan araştırmalar görüldüğü üzere çok sığ bir malzemeye istinad etmektedir. Yâni, İslâm Dini ile müşerref olmadan evvel Arab Yarımadası'nın kullandığı yazı hakkında son derece az malûmat bulunmakta ve en iddialı rivayetler dahi bu yazının İslâm'dan evvel en fazla iki asırlık bir mazisi bulunduğunu kaydetmektedirler.

Nitekim, bu noktayı tebarüz ettiren İsmail Hami Dânişmend, Arabistan'da yazının menşe'inin İslâmiyetten a'zami bir nesil evveline dayandığını ifade ile şöyle demektedir:

«Arap an'anesine göre yazının Hicaz'a girişi İslâmiyetten a'zamî bir nesil evveldir, yâni Altıncı Asra müsâdiftir: ilk giren yazı da Arab Yazısı değil, (Satrancîlî, Estanghelo) denilen eski Süryâni yazısıdır.

Zaten o zamana kadar Arabistanda muhtelif ecnebi yazıları kullanılmıştır ve bunları kullananlar da Araplar değil. umûmiyyetle yabancılardır! Netice i'tibâriyle bu Arap an'anesi, Arap kültür târihinin aleyhinde bir an'ane demektir ve hakikate tamâmiyle mugayyirdir.

(Corci Zeydân) ın «Medeniyyet-i İslâmiyye târih»nde muhtelif menbâlarına istinâden bu tuhaf mesele şöyle hülâsa edilir (Zeki Magaamız tercemesi, C. 3, 1329 İstanbul tab'ı S. 99-100):

«Irak'da bulunan Süryâniler, Süryânî lisânını müteaddid şekillerde yazarlardı. O cümleden (Hatt-ı Satrancîlî) nâmını verdikleri bir hat var ki Kitâb-ı Mukaddes'i bununla yazarlardı. Araplar bu yazıyı İslâmiyetten evvelki birinci asırda iktibâs eylediler. Bu iktibâs, daha sonra zuhur eden devr-i intibâha bâis olan esbâbdan birini teşkil etti. İşte bu yazıdan (Hatt-ı Kûfî) türedi. Her iki hat arasında bulunan müşâbehet bugüne kadar pâydâr durur.

(Hatt-ı Satrancîlî)yi Araplara nakledenlerin kimler olduğu hakkında ihtilâf vardır. En meşhur rivâyete göre bu hat Araplara (Enbâr) ahâlisi vâsıtasıyla intikaal eylemiştir. Şöyle ki: Enbâr ahâlîsinden (Bişr ibni Abdülmelik-il- Kindî) nâmında biri - ki (Dûmet-ül-Cendel) emîri (İkeydir ibni Abdülmelik)in birâderi idi - bu yazıyı (Enbâr) da öğrendikten sonra Mekke'ye giderek orada (Muâviye) nin pederi (Ebû - Süfyân)ın hemşîresi olan (Sahbâ' bint Harb ibni Ümeyye) ile izdivâc eyledi. Bu münâsebetle Mekke ahâlisinden bir kaç kişiye bu yazıyı öğretti. Müteâkiben İslâmiyyet zuhûr ettiği zaman Mekke'de Kureyş'den yazı bilenler çoğalmış idi. Araplara yazıyı ilk nakleden zâtin (Ebû - Süfyân ibni Ümeyye) olduğuna dâir bazı müverrihlerce hâsıl olan yanlış zehâb işte bundan neş'et ediyor.

Velhâsıl her halde şu sâbit oluyor ki Araplar Hicretten biraz zamân evvel (Hatt-ı Nabatî) yi Şâm'a (— Sûriye'ye) ticâret için azîmetleri esnâsında (Havran) dan ve (Hatt-ı Kûfî) yi de Irak'dan öğrendiler. Her iki yazı İslâmiyyetten sonraki zamanlarda dahi anlarca mârûf kaldı. En müreccah tahmîne göre Araplar bu iki yazıyı kullanmakta devâm ederek (Hatt-ı Kûfî)-nin selefi olan (Hatt-ı Satrancîlî) nasıl Süryânîler tarafından kütüb'i mukaddese-i İseviyyenin tahrîrine tahsîs edilmiş ise, (Hatt-ı Kûfî) de araplarca Kur'an ve sâir nusûs-ı dîniyyenin tahrîrine ve (Hatt-ı Nabatî) dahî mürâselât ve mükâtebât-ı adiyyeye tahsis edilmiştir.»

(Mahmud Es'ad Efendi) de «Tarih-i din-i İslâm»ında gene Arap menbâlarına istinâden Arap yazısını ilk yazan an'anevî şahsiyyetin «Beni-Tayy» dan (Murâmir) isminde biri olduğunu kaydettikten ve ayni an'aneyi aynen anlattıktan başka, İslâmiyyetten evvel Hicaz'da okuyup - yazmanın Yahudilerle Hıristiyanlara münhasır olduğundan şöyle bahsetmektedir (C. I, 1327 Istanbul tab'ı, S. 262-263):

«... Ba'dehu bunu Enbâr ehline tâ'lîm ettiler. (Dûmet-ül-Cendel) sâhibi (Ükeydir ibni Abdülmelik) in birâderi (Bişr ibni Abdülmelik) Enbâr'da taallüm etti. Mekke'ye giderek (Ebû - Süfyân) ın kızkardeşi (Sahba bint Harb ibni Ümeyye) ile tezevvüc eyledi. Mekke halkından bâzıları andan teallüm eyledi. Bu sûretle Kureyş'den yazı yazanlar çoğaldı.

Hat, kabl-el-İslâm ve hattâ ba'del-İslâm bir müddet Yahûd-u-Nasârâya münhasır idi. Hattâ Hicaz ehli iki fırkaya tefrîk olunurdu; biri Ehl-i-Kitâbdır ki Yesrib'de (= Medîne'de) mukîm Yahûd ile Nasârâdır; diğeri Ümmîlerdir ki Mekke ahâlîsidir. Hicrete muâsır olan Cezîret-ül- Arab'da ve biraz müddet evvel Araptan tahsil görmüş kimseler hep Ârâmî veyâ İbrânî terbiyesi almışlardı; dîn-i İslâmın mübeşşirleri olan Hunefâ dahî Tevrât'ı okumuşlardı. Bunun da sebebi Cezîret-ül-Arab'da yerleşmiş olan bir takım kabâil-i Hahûd'un mevcûdiyyetidir.

Her ne kadar bâlâda kabl-l-Bi'se Kureyş'den yazı yazanlar olduğu gösterilmişse de, anlar eşhâs-ı ma'dûdeden ibârettir.»

Arap yazısının menşei ve teşekkül târihi hakkında yukarda gözden geçirdiğimiz iki eserin Arap menbâlarından telhîs etmek sûretiyle ileri sürdükleri esaslar şöyle sıralanabilir:

1 — (Kûfî) denilen en eski Arap yazısını ilk yazan an'anevî şahsiyyet «Benî Tayy» kabîlesinden (Murâmir) dir;

2 — (Murâmir), «Estranghélo = Satrancîlî» denilen eski Süryâni yazısını esâs ittihaz ederek tertib etmiş olduğu «Kûfî» yazısını ilkönce Irak'ın (Enbâr) ahâlisine öğretmiştir;

3 — «Bâdiyet-üş-Şâm» daki (Dûmet-ül-Cendel) şehrinin emîri olan (Ükeydir ibni Abdülmelik il-Kindî) nin kardeşi (Bişr ibni Abdülmelik) Enbâr'a gidip okuyup yazma öğrendikten sonra Mekke'ye gelerek meşhûr (Ebû — Süfyân) ın kız - kardeşiyle evlenip yerleşmiş ve işte bunun üzerine bâzı Mekkelilere Irak'da tahsil ettiği «Kufî» yazısını öğretmiştir.

4 — İşte bundan dolayı bâzı Arap menbâlarında Süryânî yazısının Arapçaya tatbiki (Ebü - Süfyan) a izâfe edilmişse de doğru değildir; zâten daha evvel de gördüğümüz gibi ayni rol (Ebû - Süfyân) ın babası (Harb ibni Ümeyye) ye izâfe edilmiştir.

5 — «Satrancîlî» denilen eski Süryanî yazısının ilk defâ olarak Arapçaya tatbîki İslâmiyyetten evvelki asırda, yâni Milâdın Altıncı asrında olmuştur;

6 — İşte bundan dolayı İslâmiyyetten evvel ve hattâ sonra Arabistan'da okuyup - yazma bilenler Yahudilerle Hıristiyanlardan ibâretti:

7 — Araplardan tahsil görmüş kimseler hep Ârâmî yâhut İbrâni kültürü almışlardı;

8 — «Kûfî» denilen ilk Arap yazısının teşekkülünden sonra ve İslâmiyyetten «Eşhâs-ı ma'dûde» den, yâni bir kaç kişiden ibaretti;

9 — «Kûfî» yazısının Irak'dan gelmiş olmasına mukabil, «Nabatî» yazısından doğan «Nesh» de Sûriye'den gelmişti.» (1)

(1) İsmail Hâmi Dânişmend, İzahlı İslâm Tarihi Kronolojisi, c. 1., s. 206 - 207

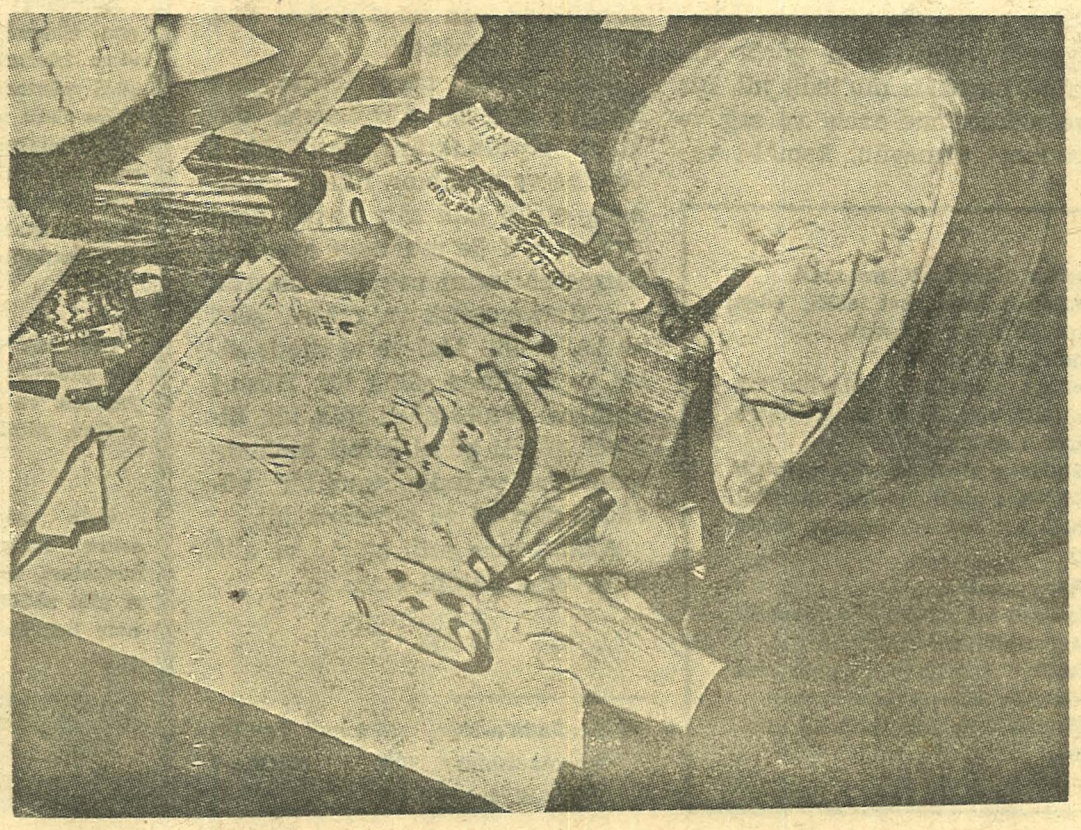

Zamanımızın en büyük hattatı ve bu san'atın eski eşsiz üstadları ayarında bir san'atkârı olup halen Arab Âlemine bile hat icâzetnâmeleri veren HÂMİD BEY — Sıhhat dolu nice yıllara —

BÜYÜK HİZMET

HANIMLARA MÜJDE

İSLÂMİ TESETTÜRE UYGUN UCUZ, ZARİF, KALİTELİ HER RENK VE BEDENDE MANTO, BAŞÖRTÜSÜ VE PARDESÜLER...

Piyasaya Arzedildi

Toptan satış :
İstiklâl Cd. Deva Çıkmazı
Nu: 7/1 Beyoğlu — İST
Telf : 49 10 83

Perakende Satış Mağazaları:
I.G.S. — Kadıköy
I.G.S. — Fatih
Azak Mağazası — İzmit
Erol Mağazası — Adapazarı
Pak Konfeksiyon — Saray Çarşısı, KONYA
Özel Mağazası — KONYA
Kadir Mutlu — Çıkrıkçılar Yokuşu ANKARA
Osman Ertürk ve Oğulları — Saraçlar Çarşısı Nu: 127 Ankara
Kardeşler Mağazası — Tokat
Bayram Ali Pehlivan — Malatya Pasajı Düzce
Mahmud Kaya — Alaca
Aspava Konfeksiyon — Çorum

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 . 22 12 32

TUĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

Hilye-i Saâdet

On bir ayın bir Sultânı, mübârek Ramazan-ı Şerîf geldi... Bu müb'ârek gufrân ayı vesilesiyle, şâirin, iki cihân kişiliğini;
«Âyinedir bu âlem her şey Hakk ile kaaim
Mir'at-ı Muhammedden Allah görünür dâim.»
beytine mâhirâne bir şeklide sığdırarak dile getirdiği, Nebiy-yi muhterem aleyhi's-salâtü ve sellem Efendimiz hazretlerinin Şemâil-i Şerîfe ve Sıfât-ı kudsiyeleri yâni Hilye-i saâdetlerini, - akıcılığına halel gelmemesi için, sadeleştirmeden, aynen - zamânın Mekteb-i Tıbbiye-i Mülkiyye baş kâtibi ve Mektebi İdâdî-i Mülkiyye usûl-i inşâ muallimi Mehmed Tevfik beyefendinin kaleminden sunuyoruz.

Resûl-i mücteba sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem Efendimiz Hazretleri hılkatce ve ahlâkca nev'i benî Âdemin ekmeli idi. Enbiyâ-i i'zâm aleyhimüsselâm efendilerimiz hazerâtının cümlesi güzel ve tâmü'l-a'zâ olub, Habîb-i Hudâ ise en güzeli idi.

Cism-i pâki güzel, a'zâsı mütenâsib, endâmı gâyet matbû, ve göğsü ve avucları ve iki omuzlarının arası geniş idi. Boynu uzun ve mevzûn ve gümüş gibi sâf ve omuzları ve bazuları iri ve kalın ve bilekleri uzun ve parmakları uzunca ve elleri ve parmakları kalınca idi. Mübârek karnı; göğsiyle berâber ve ayaklarının altı çukur idi. Uzuna karîb, orta boylu, iri kemikli, iri gövdeli, güclü, kuvvetli idi. Ne zaîf ve ne semîz ikisi arası ve sıkı etli idi. Mübarek vücûdu ipekden yumuşak idi. Kemâl-i îtidâl üzere büyük başlı, hilâl kaşlı, çekme burunlu, az değirmi çehreli, iki kaşının arası açık fakat birbirine karîb idi.

Kirpikleri uzun, gözleri kara ve güzel ve büyücek idi. Ve gözlerinin akında az kırmızılık var idi. Levnî ezher idi. Gül gibi kırmızıya mâil beyâz ve nûrânî ve berrâk olub, mübârek yüzünde nûr lemeen ederdi. Dişleri inci gibi abdâr ve tâbdâr olmağla, söylerken ön dişlerinden nûr saçılır ve gülerken fem-i saâdeti bir lâtif şimşek gibi ziyâlar saçarak açılırdı. Saçları, ne pek kıvırcık ne de pek düz idi.

Saçlarını uzattıkları vakit kulaklarının memelerini tecâvüz ederdi. Lihye-i saâdeti sık ve tâm idi. Bir tutamdan ziyâdesini alırdı. Âlem-i bekâya rıhlet buyurduklarında saçı sakalı henüz ağarmaya başladığından başında biraz ve sakalında yirmi kadar beyaz kıl vardı. Cismi nazîf kokusu lâtif idi.

Bir kimse zât-ı saâdet penâhîlerile musâfaha etse, bütün gün râyiha-i tayyibesini duyardı. Mübârek elile bir çocuğun başını mesh etse, râyiha-i tayyibesile o çocuk sâir çocuklar arasında ma'lûm olurdu.

Doğduğu vakit dahî pâk ve lâtif idi. Göbeği kesik olarak doğmuş idi.

Havâsı fevkalâde idi. Pek uzakdan işitir. Ve kimsenin göremiyeceği mesafeden görür idi. Kâffe-i harekâtı mu'tedil idi. Bir yere azîmetinde acele ve sağ ve sola meyl etmeyüb, kemâl-i vakar ile doğru yoluna gider, fakat sür'at ve sühûletle yürür idi. Şöyle ki:

Adetâ yürür gibi görünür, lâkin yanında gidenler sür'atle yürüdükleri hâlde geri kalırlar idi. Yüzünde nûr ve melâhat; sözünde selâset ve letâfet; lisânında talâkât ve fesâhat; beyânında fevkalâde belâgat var idi.

Her kelâmı hikmet ve nasihat idi. Herkesin akl ve idrâkine göre söz söyler idi.

Güler yüzlü, tatlı sözlü idi. Kimsenin sözünü kesmez, mülâyim ve mütevâzî, ve mehîb ve vakûr idi. Gülmesi dahî tebessüm idi. Zât-ı nübüvvetpenâhîlerini birden bire gören kimseyi mehâbet alırdı. Bir def'a kendilerile görüşenler, cân u gönülden âşık ve muhîb olurlardı.

Ehl-i fadl'a derecelerine göre ihtirâm eylerdi. Akrabasına dahî pek ziyâde ikrâm ederdi. Ehl-i beytine ve ashâbına hüsn-i muâmele ettiği gibi sâir nâsa dahî rıfk ve lûtf ile muâmele eder idi. Hizmetkârlarını pek hoş tutardı.

...Kerîm, şefik ve rahîm, şec'î ve halîm idi. Ahd ve vâ'dinde sâbit ve kavlinde sâdık idi. Hüsn-i ahlâkca cümle nâsa fâik idi. Elhâsıl, sûreti güzel, sîreti mükemmel, misli yaradılmamış bir vücûd-u mes'ûd ve mübârek idi.

Allahümme salli aleyhi ve a'lâ âlihi ve ashâbihi ecmâ'în.

LUGATÇE

Âbdâr : lâtif, taravetli, tâze.
Belâgat : fasîhlik, hüsn-i ifâde.
Ezher : gâyetle güzel, ak ve parlak.
Fesâhât : sözün açık, düzgün. hatâdan arî olma keyfiyeti.
Havas : hâssalar, havâs-ı hamse (= beş duygu âzası).
Hilye : Hilkât-i hasene, sûret-i hasene, sıfat-ı hasene.
İ'zam : büyükler, ulular.
Lemean : parlamak, parıldamak.
Melâhat : alımlı güzellik, güzel yüzlülük.
Mehib : heybetli, azametli.
Muhib : muhabbet edici, eden; dost ve hayırhâh olan.
Rıhlet : göçme.
Selâset : kelâmda kolaylık; tatlı, lâtif bir âhenk ile konuşma.
Sîret : ahlâk.
Tâbdâr : ziyâlı, parlık, parıltılı.
Tâbdâr : ziyâlı, parlak, parıltılı.
Talâkat : serbest, düzgün sözlülük,
Lihye : sakal.
Matbû : hüsn-i tabîata muvâfık, lâtif, makbûl, beğenilmiş.
Mehâbet : kalbde peydâ olan hürmetle karışık korku hissi.
Müctebâ : ayrılıp seçilmiş güzîde.

(*) Levâmiu'n-Nûr, Mehmed Tevfik; Konstantıniyye, 1308 - Matbaa-i Ebu'z-Ziyâ, shf.: 4-8.

MERHABA...

Yıllar, sür'atle yol alan bir otomobil içindeki yolcuların gözünde yol boyunca dizilmiş elektrik direklerinin birbiri ardınca geriye kaçışı gibi akıp gidiyor.

Ömür, herkese ancak, sırf bir defa kullanılmak üzere verilmiş bir ilâhî ni'met... Cîhan som altından mâmul olsa, onu vermek mukabilinde bir günü hatta bir saat veya dakıkayı tekrar yaşamak mümkün değil!..

O halde ömrün, Cenab-ı Hakkın rızasını istihsale tahsis edilmemiş olan, O'nun irâdesinin galebesini sağlamak üzere sarfedilmiş bulunan her zerresi hebâdır!.

Bin dört yüz şu kadar yıl ötesinden bize kadar ulaşan şu mübârek Ramazanı bu şuurla yaşamak ve bu şuuru tâkviye için ne büyük fırsattır!.. Şehrimizi. onun sokaklarını, evlerini İslâmî âmel bakımından — ihtimal — her yıl biraz daha fire vermiş olarak bulan bu mübârek aya her zamanki gibi yine :

«— Merhaba, yâ Şehr-î Ramazan!»

derken nekadar mahzunuz!.

Ama inşallah bu hüznün sonuna yaklaşmış bulunmaktayız! Mademki İslâmî mücâdele siyâset surlarında da bir gedik açmaya muvaffak oldu, mes'ele yok demektir. Mâlum ya, yiğit düştüğü yerden kalkar!..

HADÎSLER

İçinizdeki hayırlılar başa geçer, cömertleriniz zenginleriniz olur, işleriniz de aranızda bir şûrâ vâsıtasıyla görülürse, toprağın üstü altından daha iyidir. Fakat içinizdeki kötüler başa geçer, hasisleriniz zenginleriniz olur, işleriniz de kadın parmağıyla dönmeğe başlarsa, toprağın altı, üstünden daha iyidir...

⁂

Utanmak ve susmak, îmândan bir şûbedir; boş yere lâf oyunu yapmak ve söz hüneri göstermekse, nifakdan bir şûbe..

⁂

Öyle görüyorum ki, benden sonra mescidleriniz yahudilerin havraları, hristiyanların kiliseleri gibi sâdelikden uzaklaşıp ziynete boğulacakdır...

CENAB-I HAKK'IN SIFATLARI

Allah Azze ve Celle Hazretleri'nin sıfatlarını bilmek ve bunlara îmân etmek, bütün farzların başında gelen bir farz. Rüşte ermiş çocuklarımıza, yiyecek giyecek ve yatacak yer te'mininden daha mühim bir vazife olarak, bunu, ana ve babalara hatırlatır, namaz ve oruç gibi binlerce emirden çok daha mühim ve hepsini ihâta edici bir baş ve temel esas olarak farzların farzı bir îmân hâlinde naklederiz..

Allah Azze'nin sâbit sıfatları:

VÜCÛD: Allah'ın var olması... Allahda bu sıfat vâcib, zıddı olan adem (yokluk) mümteni' yâni gayrimümkün. Varlığı, başkasından değil. Âlem, yapılan, yaratılandır. Yâni hâdis.. O ise yapan, yaratan yâni muhdis, yâni îhdâs eden..

2) KIDEM: Ezelidir. Varlığının evveli yok. Bu sıfat vâcib, zıddı olan hudus mümteni'.. Âlem ise hudus.

3) BEKÂ: Ebedidir. Varlığının sonu yok. Bu sıfat vâcib, zıddı olan fenâ ve zevâl ise gayrimümkin yâni mümteni'... Âlem ise fenâ ve zevâl bulucu.

4) MUHÂLEFETUN LİL HAVÂDİS: Kâinatdaki hiçbir şeye, zâtı ve sıfatları bakımından denk ve benzer olmaması... Zıddı olan mümâselet ve müşâbehet muhâl... Âlem böyle değil....

5) KIYÂM BİNEFSİHİ: Varlığının kendisinden olup başkasından olmaması.. Bir mûcide ve mekâna ihtiyaçdan münezzeh... Âlem tam tersi..

6) VAHDÂNİYET: Zâtında, sıfatında ef'âlinde, ulûhiyet ve ma'bûdiyetinde şerik ve nazirden münezzeh. Bu sıfat vâcib, zıddı olan çokluk ve ortaklık mümteni...

⁂

Allah Celle'nin sübûtî sıfatları:

1) HAYAT: Hayy yâni diri olması... Bu sıfat vâcib olduğu kadar mukâbili olan memat (ölüm) muhâl... Âlem böyle değil... Mahlûkatdaki hayat ise, ruh - beden münâsebeti içindeki bir hayat olarak, Allah için vâcib olan hayatdan ayrı...

2) İLİM: Bilmesidir. Mukâbili olan cehl muhâl.

3) SEMÎ: İşitmesidir. Diğer bütün sıfatları gibi bu da kemâl üzere... Mahlûklarındaki işitmeden ayrı. Zıddı olan samem yâni sağırlık mümteni'. Zaman ve mekânın içindeki ve dışındaki herşeyi herşeyiyle işitme...

4) BASAR: Görmesi... Bu da öyle...

5) KELÂM: Konuşması... Harf ve ses ile haşâ.

6) TEKVİN: Yoklukdan varlığa çıkarmasıdır. Tekvîn, fi'li sıfatlarının da mebdei..

7) KUDRET: Kâinatda tasarrufa kâdir olması... Zıddı olan acz, mümteni'... Bildiğimiz bilmediğimiz her zerre ve herşey, İlâhî kudretin şümûlü içinde...

8) İRÂDET: Her mümkini, câiz olan nihâyetsiz vech ve zamanlardan birine tahsîs ve ta'yin buyurması... Zıddı olan baskı ile yapma veya beğâhiyyet ve îcâb, muhâl.

Allah'ı, bu sıfatların sâhibi bir varlık olarak bilmek ve kabûl etmek, işte ALLAH'A İMÂN denilen o muazzam manevî mimârînin şartları.. Kim olursa olsun, bizzat Allah'ın bildirdiği bu şartlara şeksiz ve şübhesiz inanmayan bir insan, anamız, şeyhimiz, başkanımız da olsa, papa, patrik, şeyhülislam da olsa, onun ALLAH'a îmân iddiası bize bir mânâ ifâde edemez. İnsanları ALLAH'a inanmaya dâvet etmeliyiz...

başyazı

Baştarafı 3. Sayfada

ni müslümanlığın bayraktarlığını yapan Türkler olacaktı zira, Türkistan ve Anadolu arasında sıkışıp kalan ve bu iki sünni topluluğun birleşmesini önleyebilmek maksadiyle Şia'ya sarılan bu suretle kendisine medar-ı iftirak bir esas bulmuş olan İran, bu siyasetini hâlâ devam ettirmektedir. Onun da Makariyos dostluğu bu tarihi siyasetinin eseri ve icabıdır. Ancak hayreti mûcib olan şudur ki İran, Mısır ve Suriye'den farklı olarak Cento'da mütteffikimiz değil midir?

Bununla beraber, Mısır ve Suriye gibi İran'da da halkın en küçük bir İslâmi temâyûl ve îman asabiyeti ile bağdaşmayan bu sakat tutumu tasvip edebileceğine ihtimal verilemez. İslâm Âlemi'nde dostumuz olan — hemen hemen her ülkenin — müslüman olan halkıdır, çoğu sosyalizm modasına kapılmış, halktan ve İslâm'dan kopmuş yarı münevverlerin kurdukları ceberrûti idareler değil!. Bu bakımdan bir kısım Bab-ı âdi kalemşörlerinin mütevaffa Makariyos'un bu sözde dostlarının mâtem tutuşunu ele alarak, İslâm kardeşliği hakkında nâbeca beyanlarda bulunmaları sırf bir mugalâtadan ibârettir. Tetkikatında müslümanı ara, bul ve tanı da bakalım «îman kardeşliği» bir rol oynuyor mu, yoksa oynamıyor mu?!

Efendiler, lütfen çizmeden yukarı çıkmayınız. Ve sırf tanıdığınız mefhumlar hakkında konuşunuz!

ADESE
MEHMED SAFFET

(Baştarafı Arka Kapakta)

gençlik bugün ya seks manyağı olmuş, yahut da uyuşturucu maddeler elinde yarı deli hâle gelmişlerdir. Kendilerine iş arayan dernekler aşağıdaki gazete haberini okuyup 14—15 yaşındaki kızların da «hakları!..» ile meşgul olabilirler!..

«İstanbul'da esrar, eroin, morfin, LSD, kokain, afyon ve benzeri uyuşturucu maddeler ile tıbbi gâyeler dışında keyif verici, tâhrik edici, sâkinleştirici ilâçları en az bir kere kullananların sayısı 200.000 olarak kabûl ediliyor. Bu sayı 6 yıl önce bütün Türkiye'de 60.000 olarak hesaplanırken, bugün sâdece İstanbul'da sürekli olarak uyuşturucu madde alanların sayısı 40.000 ni buldu. Ve en büyük şehrimizin bir yıllık esrar tüketimi 20 tonu aştı. Evet, artık tonlarla konuşuyoruz. tonlarla...»

CHP'de yine cadı kazanı kaynıyor

Baştarafı Orta Sayfada

tinin liderliğini yapan Deniz Baykal, Ecevit'e bir sözü olmadığını, ancak Umûmî Merkez idarecilerinin değişmesini istediklerini söylemesine rağmen, CHP'nin iktidar olamayışında Ecevit'in yanlış tutumunun büyük rolü olduğunu bilmektedirler. Doğrudan doğruya **lidere** saldırma **yerine** Umûmî Merkez idarecilerini hedef seçmeyi tercih etmekte oldukları ve bunun sırf bir taktikten ibaret bulunduğu gözden kaçmamaktadır.

□ ECEVİT VEYA BAYKAL NEYİ DEĞİŞTİRİR?

Aslında CHP'nin başında Ecevit veya Baykal olmuş ne farkeder? Hiç.. CHP'nin varoluş sebebi bu milletin geçmişi ile bağlarını koparma kasdına dayanmaktadır. Bu bakımdan CHP'nin başında Ecevit veya Baykal olmuş milletimiz için hiçbir şey değişmeyecektir. Geçmişte CHP'nin yaptıkları bu milletin hafızasında tazeliğini halen muhafaza etmekte olduğu içindir ki, CHP kırk yıldır girdiği hiçbir seçimden iktidar olarak çıkamamıştır. Bu sebebten dolayıdır ki, millete kızmakta kin duymakta ve intikam almak için fırsat kollamaktadır.

Millet için en hayırlısı CHP'nin kendi kendini yiyerek yok etmesidir.

CHP'de bugün mevcut olan sürtüşme «Kurultay» öncesi ortaya çıkmış, kurultayda iki grupun mücadelesi halinde kendini göstermiş ve Ecevit'in galibiyeti ile sessizliğe gömülmüştü. Kurultay'dan mağlup olarak çıkan Baykalcılar susmayı tercih etmekle birlikte mücadeleyi bırakmamış, teşkilâtları ele geçirmek için faaliyetlerini sürdürmüşlerdir.

Şimdi ise Ecevit'in üst üste yaptığı hatalar sonucu Baykal ve arkadaşları açıktan muhalefet yapmanın zamanının geldiğini kabul ederek mücadeleyi yeniden açmışlardır. Önümüzdeki günler CHP içindeki gelişmenin daha da yaygınlaşacağını, olağan veya normal Kurultay'da Ecevit'in al-aşağı edilmesi için gayret sarfedileceğini göstermektedir. Baykal ve arkadaşları Ecevit'i normal yollardan partinin başından uzaklaştıramadıkları takdirde gebeliğinin son günlerini yaşamakta olan CHP'den yeni bir parti doğması normaldir.

KURTULUŞ SAVAŞINDA
SABİKALI MÜCÂHİTLER

Sebil Yayınevi

YENİDEN BASILIYOR.

İSTEME ADRESİ:

1) Sebil Yayınevi, P.K. 808 İst.
2) Derya Dağıtım, Bâb-ı âlî cad. Nu: 52/1 Cağaloğlu - İSTANBUL

ADESE
MEHMED SAFFET

KADIN-ERKEK EŞİTLİĞİ KADINI SÖMÜRMEYE YARAR...

Kadın Haklarını Koruma Derneği Umûmî Reîsesi olarak gazetelere geçen şişman bir kadın, boksör M. Ali'nin «kadın erkek eşitliği saçmadır» şeklindeki sözüne pek sinirlenerek, o mülahham gövdesiyle yumruğunu sıkmış ve sırıtarak poz vermiş. Diyor ki:

«Müslümanlık kadınla erkeği eşit tutmuşdur!»

Bu eşitlik lâfını, kadını-kızı sokağa, işyerine, büroya, fabrikaya çekerek, onları, tozun toprağın içinde çalıştırıp alın terini sömürmek istiyen Avrupa kapitalizmi ortaya atmışdır. Zavallı kadınlar da bu yaldızlı sözlere kanarak sokağa döküldüler. Böylece ellerine üç-beş kuruş geçdi ama, bu sefer âilede hanımefendi olmak gibi fıtrî bir arzu ve cevherden mahrûm oldular. Çünki akşam olduğu zaman, yorgun erkek, yorgun bir işçi ile karşı karşıya geldi!.. Hem bu yorgun ve bitik işçi kadın, bütün gün yabancı erkeklerin arasında kimbilir hangi sözleri duya duya mesâîsini tamamladı?. Patronu, müdürü, işvereni, o kadına - kıza hangi niyetle emirler verdi, hangi işlerini gördürdü?

Sonra o işçi kadının doğurduğu çocuklar hangi ana şefkatini, nereden nasıl alıp büyüdüler?

Neticede âile müessesesi dejenere olup laçkalaşdı..

Türkiye'de ise bu kadın — erkek eşitliği bilhassa haykırılıyor. Çünki sağlam bir Türk Cemiyeti, Avrupalı — Amerikalı gâvurlarla onların içerdeki mürted casuslarının işine gelmiyor. Çürük bir Türk cemiyeti ise, çürük âilelerden meydana gelecekdir. Çürük âileler ise, kadın — erkek eşitliği denilen afyonu yutarak sokağa dökülen; ve patronu ile müdîri emrinde iliği ve, zaman zaman da çok şeyi sömürülen kadın ve kızlar eliyle ortaya çıkacakdır...

Müslümanlık, kadınla erkeği eşit tutmamışdır. Bunun aksini iddia edenler, Müslümanlığa ya cehlinden, yahut da kaşerlenmiş devrim mürtedleri gibi gayzlarından iftirâ ediyorlar demekdir. Müslümanlık, eşitlik nizâmı değil, ADÂLET nizâmıdır. Bunun içindir ki o, kadının haklarını ve vazifelerini onun fıtratına uygun olarak sıralamış; erkeğe de, aynı şekilde fıtratına uygun olan hak ve vazifelerini göstermişdir.

O kadar..

Eşitlik diye tutturan İslâm değil, sömürücü kapitalizm ve Sosyalizmdir. Kadının nârin ve ince bünyesi, dışarıdaki hantal ve kaba işlerin altına girince, ortaya ucûbe bir cins çıkıyor...

Mukaddes Şerîatımız, Kadın — erkek eşitliği gibi iğrenç bir pislikden, nâmütenâhî münezzehdir.

Bu eşitlik denilen pis iş, bugün Amerikan Cemiyetinde anlaşılmış, ve devlet adamları, doktorlar ve mütefekkirler, kadınlara, evlerine dönmeyi tavsiye etmiye başlamışlardır. Bizdeki ne oldum delisi aşağılık hissi içinde şartlanan câhiller, Amerika ile alâkalı havâdisleri de mi görmüyorlar? Geçen sene Fransız Devlet Bakanı Giroud da, «Kadınlar yerlerini erkeklere terketmeli» demedi mi?

Şerîata göre kadın, zarûret varsa, nafakasını te'min için haricde çalışabilir. Buna kimse birşey diyemez. Bu çalışmada da en umûmî prensip, onun fıtratını, iffetini, inceliğini bozmamak kaydını taşıyacakdır....

«Kadın Haklarını Koruma!» diye ortaya çıkanlar, neye kadın ticâreti ile mücâdele etmezler de kadın — erkek eşitliği gibi bir emperyalist dümeni hücûma uğrayınca ayağa kalkarlar?

Fuhuş ve kadın ticareti hakkında 83 numaralı Sebil'in orta sahifesini okurlarsa, korkunç rakamlarla bu işin nasıl baştan çıkdığını görebilirler!.

Sirkeci meydanında güpegündüz kadın kız ticareti yapılıyor.

Ateist, masonist dernekler herkesi kör, âlemi sersem sanmasınlar, ve Müslümanlık hakkında da edebli konuşsunlar!

Bu milleti «Kadın — erkek eşitliği!» gibi deli saçmalarıyla daha fazla uyuşturacağını sananlar, evvelâ fuhuşla 14—15 yaşında esrar çekmeye başlıyan Bağdat Caddesi kızlarıyla meşgûl olsunlar! Zirâ devrimler ve inkılâblar bugün fuhuş ve uyuşturucu maddeler müptelası gençlik elinde!.. Gençliğe emânetler neye inkılâb ediyormuş, görüle....

İmansız ve idealsiz yetiştirilen

(Devamı 15. Sayfamızda)

Asıl düşmanımız, içimizdeki makaryoslardır

Makarios adlı ortodoks papazı öldü diye sevinenden geçilmiyor. Sanki bu cânî ve kızıl papaz toprağın dibine geçince Kıbrıs işi düzelivercek!..

Sen şahsiyetli ve vakûr bir hâricî siyâsete sâhib olama; yapacağın çıkartmalarda bir Amerikan gâvurunun mektupçuğu ile seneler senesi elin ayağına dolaşsın; Amerikalının, Avrupalının, Moskovalının yüzünü gözünü gözetleyici bir aceze olarak ortada kal, sonra da kara papaz ölünce gülüp oyna...

Bütün bunlar üç paralık oluşun tezâhürleridir. Aczin ifâdesidir bunlar...

Bana, şahsiyetinle, bileğinle ve kafanla yapdığın işi göster.. Hallediciliğini, gâvur ölülerine bağlama, ayıp.. Makaryos denilen kara papaz, bize göre düşmanın tâ kendisidir: Cânidir, kâtildir, merhametsizdir, Türk-düşmanıdır, Müslüman düşmanıdır.. Rezil ahlâkın tamamı, bir noksansız üzerinde okka okkadır, kabûl...

Ama o papaz, bize göre değil de kendi milletine göre nedir? İşte mühim olan budur. Rum milletine ve ortodoks dünyâsına göre ise aynı papaz, büyük helen ideâlinin cessur ve yılmaz bir kahramanı; dini için siyâseti âlet eden büyük bir halaskâr; hulâsa millî ve ma'nevi ideali, şahsında alemleştiren bir bayrak...

Peki, Ankara'daki mürted yobazları kendi milletiniz için siz nesiniz?. Hani sizin idealiniz ve hanidir sizin megalo idea benzeri bir da'vânız?.. Yurtta sulh cihanda sulh mu?!..

Sizde hiçbir şey yok. Boş çuvaldan da bin beter, boş değil başka şey dolusunuz!..

Bu milleti aslına ve soyuna küfrettiren siz değil misiniz? Bir milleti kendi kendine düşman eden sizden başka bir nümûne, cihan târihinin neresinde görülebilir?

Makoryos papazı ile mukâyesenizde, siz mi, o mu bu milletin karşısında en tehlikeli ve korkunç oyunun sâhibidir?.. Makaryos, bize düşman olduğu apaçık belli bir rum gâvuru olarak, elinden ne geliyorsa onu yapdı. Bu pis papaz Müslüman görünüp başımıza mı geçdi; sonra da bu milletin en aziz varlığı olan mukaddes ve muazzez dînini zincire vurup, kânun maddeleri çıkararak ma'sûm müslümanları dînî ve vicdanî kanaatleri yüzünden hapislere atıp zındanlara mı tıkdı?.. Kara papaz bu milletin dilî, lisâniyyatı, okuyup yazması ile mi oynadı?. Bu milleti kökünden ve aslından mı kopardı?. Kara papaz bu milletin iffeti ve ismeti ile oynayıp, onları sirk palyaçolarına mı çevirdi?. Ve hâkezâ...

Asıl kara papaz nerededir, onu görebilmek mühim... Gerçek Makarioslar, kendilerini göstermemek için bu saf ve zavallı milletin önüne bir takım domuz çobanı zibidileri çıkarıp, «bak şu Türk düşmanına!:» numarası peşindeler...

Bizim milletimizin kuvvet ve kudretini ne derekelere tenzîl etdiler ki, kıtipiyoz bir papaz eskisi cehennemi boylayınca, neredeyse düğün bayram yapacağız!.. Vah esefâ!...

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete
Yıl: 2 SAYI: 85 BEŞ LİRA
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu: 204 - 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası: 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
الكل في سبيل الحق
جريدة أسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية أدبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P.O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Ekbert Str. 24
Postscheckonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Phone: 0531 - 85033